

சிறுகதை

மஞ்சரி

மாத இதழ்

ஆசிரியர்: மு.தயாளன்

இதழ் 26 புரட்டாதி 2022 ₹4.00

நந்தினிசேவியர் நினைவிதழ்

பாங்காளர்கள்

அவ்விவி
வையந்தி
பக்கம் 4

இலங்கை

ஷெல்லிதாசன்
பக்கம் 9

இலங்கை

மேமன்கவி
பக்கம் 14

இலங்கை

ககல தர்மா
பக்கம் 16

இலங்கை

நந்திவி
சேவியர்
பக்கம் 17

இலங்கை

புலோவியர்
ஆ. இரத்தின
வேலோன்
பக்கம் 20

இலங்கை

அளவாவை
விசயேந்திரன்
பக்கம் 27

இலங்கை

பேராசிரியர்
யோகராசா
பக்கம் 31

இலங்கை

20%
கழிவு

SKM BOOKS FOR SALE

20%
கழிவு

300 ரூபா

300 ரூபா

300 ரூபா

300 ரூபா

300 ரூபா

300 ரூபா

200 ரூபா

300 ரூபா

350 ரூபா

200 ரூபா

300 ரூபா

300 ரூபா

300 ரூபா

400 ரூபா

400 ரூபா

எனது எல்லாப்புத்தகங்களும் சிறுகதை மஞ்சரிகளும் Amazon Kindle இல் உள்ளன. www.amazon.co.uk/ebooks இல் Type M.Thayalan

India 400 Rs

London £5 Can/Ame \$10

Europe 10 Euro

மேற்குறிப்பிட்ட

விலைகளிலிருந்து

20% கழிவில் பெறலாம்

இலங்கையில் உள்ளவர்கள்

Commercial bank Account No: 8370042817

மற்றைய நாடுகளில் உள்ளவர்கள் உங்கள் விருப்பத்தை skmbooks50@gmail.com

இற்கு அனுப்பினால் payment link அனுப்பி வைக்கப்படும்

வாசிப்பதனால் மனதன் பூரண மனதனாக்றான்

A. KUGAN
 72, 2nd LANE
 ANNANDA PURI
 TRINCO
 077196060

தளம்பாதவன்....

நாங்கள் இருவரும் பாடசாலை நண்பர்களல்ல! இருவரும் அயல் வீட்டுக்காரர்களும்ல்ல ! உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று சேருங்கள் எனும் கோசத்தோடு இணைந்தவர்கள். எம்மை இணைத்தவர்கள் இருவர். அன்புத் தோழன் சிவகுமாரும் மதிப்புக்குரிய தோழர் தங்கவடிவேல் ஆசிரியரும்தான். நானும் நந்தினியும் தோழர்களாக இணைந்தவர்கள். நாங்கள் என்றைக்குமே அர்த்தமற்ற உரையாடல்களைச் செய்தவர்களல்ல. சிலர் கூறுவதுபோல் சீனாவில் மழைபெய்ய இலங்கையில் குடை பிடித்தவர்களல்ல. மாக்கின் தத்துவத்திற்குள் எம்மை முழுமையாக அழுத்திக் கொண்டவர்கள். எங்களுக்குள் தோழமைக்கு அப்பாலும் அழகான நட்பு இழையோடியது.

மாக்கியம் பேசுபவர்கள் எதிர்கருத்துக் கொண்டவர்களை நட்புணர்வுடன்தான் நோக்குவார்கள் என்ற உயரிய தத்துவத்தையும் உணர்ந்து கொண்டோம். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை தன் கொள்கையில் தளம்பாதவன். தனக்குத் தவறு என்று பட்டதை நேரே கூறும் நெஞ்சரம் கொண்டவன். முகத்திற்கு அஞ்சி முடிச்சு அவிழ்ப்பவனும்ல்ல. எத்தனை மேதின உணர்வலங்கள்... எத்தனை போராட்டங்கள் கண்டிருப்போம். அப்போதெல்லாம் அவனைப் பார்த்து வியந்தபல மணித்துளிகள் பல. நீண்டகாலம் நாங்கள் ஒன்றாகப் பயணிக்கவில்லை. அதற்கான சூழ்நிலைகள் அமையவில்லை. நான் அவனைத் தேடிக் கொண்டேயிருந்தேன்.

காலமான எம்மிருவருக்குமான நண்பன் சிவம் - நந்தினி திருகோணமலையில்ல்தான் உள்ளான் என்ற தகவலை தான் இறக்க முன்பு எனக்குத் தெரிவித்திருந்தான். ஆனாலும் நந்தினி முன் செல்ல நான் தயங்கியிருந்தேன். தளம்பாதவனுக்குமுன் தளம்பிய நான் எப்படிப் போகமுடியும்? தவிர்த்துக் கொண்டேன். ஆனாலும் கால நகர்வில் அவன் வீடு சென்றேன். நான் எதிர்பார்த்ததைவிட அவன் என்னை இன்முகத்தோடு வரவேற்றான். அவன் பெரிய மனிதன் என்று மனதுள் நினைத்துக் கொண்டேன். நந்தினி எழுதியவைகள் குறைவுதான் ஆனால் அவன் எழுதியவைகள் குறையிலாதவை. என் தளம்பலை அவன் ஏன் என்று கேட்கவில்லை. நானும் எதுவும் சொல்லவில்லை. என்னைக் கண்டதும் தன் பிள்ளையின் இழப்பைக் கூறிக் கதறினான். அதனைக் கதையாக எழுது என்று கதறினான். இறப்பதற்கு முதல் நாள் “ அப்பா இவங்கள் என்னைக் கொல்லப் போகிறார்கள்.. எனக்காக இறைவனிடம் வேண்டுகங்கள் அப்பா” என்றபோதும் நந்தினி தளம்பவில்லை. பெருமையாகவிருந்தது. கொண்ட கொள்கைக்கு விசுவாசியாகவே இருந்து கொண்டான்.

யாருக்கும் அவன் தலை வணங்குவதில்லை. சோரம் போகாத கொள்கையாளன். தான் கொண்ட கொள்கையில் சமரசத்திற்கு இடம் கொடாதவன்.

அவன் மனதில் பிழை எனப் பட்டால் முகத்திற்கு நேரே கூறிவிடுவான். அவனைப் பொறுத்தவரை அவன் கொண்ட கொள்கை மட்டுமே அவனுக்குப் பெரிது. இப்போ அவன் இல்லை. சிறுகதை மஞ்சரிக்கு அவன் இழப்பு ஈடுகட்ட முடியாத ஒன்று. அங்கேயாவது ஆறுதலாய் உறங்கு நண்பா.

மு. தயாளன்

2௯.....

- 1 தளம்பாதவன்
ஆசிரிய தலையங்கம்
- 2 உள்ளடக்கம்
- 3 நந்தினி சேவியர்
- 4 நந்தினி சேவியரின் சிறுகதைகள்....
அஸ்வினி வையந்தி
- 9 தோழமை என்றொரு சொல்...
ஷெல்லிதாசன்
- 11 வேட்டை
நந்தினிசேவியர்
- 14 நந்தினி சேவியர் எனும் நேச இயக்கம்
மேமன்கவி
- 16 நானும் நந்தினி சேவியரும்
நிலாவெளியூர் கெஜ தர்மா
- 17 பயணத்தின் முடிவில்
நந்தினிசேவியர்
- 20 நந்தினியும் நானும்..
புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன்
- 24 அயற் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்
நந்தினிசேவியர்
- 27 நந்தினியுடன் ஒரு அனுபவம்
இளவாலை விஜயேந்திரன்
- 28 நானும் ஆங்கிலப் படங்களும்
நந்தினிசேவியர்
- 31 பத்தி எழுத்திலும்.....
பேராசிரியர் செ. யோகராசா

இந்த இதழ் சிறப்பிதழாதலால் வழமையாக வரும் பகுதிகள் வரவில்லை. சிரமத்திற்கு மன்னிக்கவும்

எழுத்தாளர்கள் கவனத்திற்கு:

மஞ்சரியில் எழுதும் இலங்கையில் வதியும் எழுத்தாளர்களுக்கு ஊக்குவிப்புத் தொகையாக 1000 ரூபா தரப்படும் என்று கூறியுள்ளோம். தயவுசெய்து உங்கள் வங்கிக் கணக்கு விபரங்களை ஒவ்வொரு தடவை நீங்கள் கதையை அனுப்பும்போதும் கதையுடன் இணைத்து விடுங்கள். (ஆ-ர்)

சிறுகதை மஞ்சரி ஒரே நேரத்தில் Amazon.co.uk/ebooks இலும் வெளியாகிறது. இணைய விரும்பிகள் அங்கு வாங்கிப் படித்து மகிழலாம்.

நன்றிக்குரியவர்கள்:

திருமதி ஆர்த்தி துவாரகன் , திருமதி சாரு நற்குணையாளன், திரு ரமணன் நற்குணையாளன் ,செல்வி சரண்யா தனபாலசிங்கம், திரு வி. மைக்கல் கொலின், செ. யோகராசா, வணசிங்க அச்சுத்தினர், ஓவியர் கைலாசநாதன்

1000 பேரை இணைப்போம்.....

தாய்மண்ணில் உள்ள பாடசாலைகளுக்கு மஞ்சரியை அனுப்புவதற்கு புலம்பெயர் மண்ணிலுள்ளவர்கள் பாங்கு பெறலாம்.

லண்டன்: ஒரு பாடசாலை ஒருவருடம் £5.00

ஐரோப்பா: ஒரு பாடசாலை ஒரு வருடம் 6 Euro

மற்றைய நாடுகள்: ஒரு பாடசாலை ஒரு வருடம் \$10

அட்டை வடிவமைப்பு: ரமணன் நற்குணையாளன்

ஓவியர்: G. கைலாசநாதன்

முதன்மை ஆசிரியர்

மு. தயாளன்

உதவி ஆசிரியர்கள்

வி.மைக்கல் கொலின், செல்வி த. சரண்யா, திருமதி சாரு தயாளன்

ஒப்பு நோக்காளர்கள்:

திருமதி ஆர்த்தி துவாரகன் , திருமதி சாரு தயாளன்

ஆலோசகர்கள்

Dr P. இராசையா, பேராசிரியர் செ.யோகராசா

தொடர்பு முகவரி:

Sirukathai manjari, 14 Brands Road, Berkshire

SL3 8QP,UK sirukathai1@gmail.com, +447505455811

Sirukathaimanjari 91, Barathi street, Trincomalee, Srilanka

sirukathai1@gmail.com, +94765554649

சந்தா விபரம்:

Srilanka: 900Rs/Year

Bank detail : Mrs Thanabalasingam Sasikala , Commercial bank, Trinco branch, 8370042817

England £20/Year

Den/Swiss/Ger: 80Euro/year. | Can/USA/Amer: \$120

Bank details: M. Natkunathayalan, Barclays,

Sort code 20-37-15, A/C Number 60389307

IBAN : GB11BUKB20371560389307 SWIFTBIC BUKBGB22

விநியோகம்:

யாழ்ப்பாணம்: குலசிங்கம் வீசுரன் , +94 773788795

மட்டக்களப்பு: வி. மைக்கல் கொலின் +94 774338878

திருகோணமலை: த. சரண்யா, +94765554649

வவுனியா பண்டாரவன்னியன் பூத்தகசாலை +94772244616

நுந்தினி சேவியர்

இயற்பெயர் : தே. சேவியர்
தகப்பன் : வ. தேவசகாயம்
தாய் : தே. ரோசம்மா
பிறப்பு : 25-05-1949 மட்டுவில்
எழுத்துலகம் : 1967
புனைபெயர்கள் : வ.தேவசகாயம், தாவீது
 கிறிஸ்ரோ,சகாய புத்திரன்

சிறுகதைகள் : 30

எழுதப்பட்ட சஞ்சிகைகள் :

தாயகம்,சிந்தாமணி, மல்லிகை, வீரகேசரி, தினகரன், தினக்குரல், வாகை தொழிலாளி, அலை, சுதந்திரன், புதுசு, ஈழமுரசு இதயம், ஈழநாடு, ஒளி, சுட்டும் விழி, தூண்டி, கலை ஓசை, சிறுகதை மஞ்சரி

நாவல்கள் : இரண்டு நாவல்கள்

குறுநாவல்கள் : இரண்டு குறுநாவல்கள்

அங்கம் வகித்த அமைப்புகள்:

1. இலங்கை கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி(சீனச் சார்பு)
2. தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம்.
3. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை.

பெற்ற பரிசுகள்

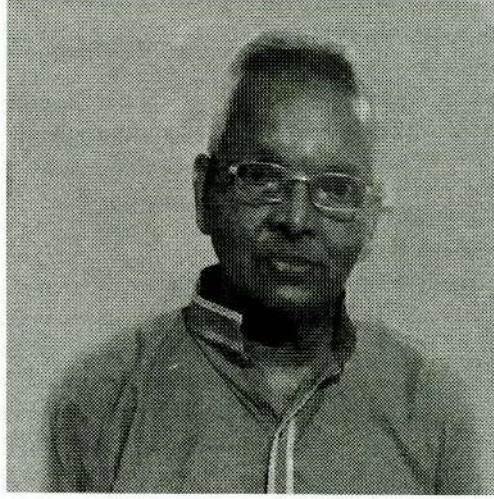
ஈழநாடு பத்திரிகையின் 10வது ஆண்டு நிறைவை யொட்டி அகில இலங்கை ரீதியில் நடத்தப்பட்ட நாவல் போட்டியில் 'மேகங்கள்' என்ற நாவல் இரண்டாம் பரிசு பெற்றது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கம் 50 வது ஆண்டு நிறைவை யொட்டி நடத்திய நாவல் போட்டியில் 'ஒரு வயதுபோன மனிதரின் வாரிசுகள்' என்ற குறுநாவல் தங்கப் பதக்கத்தை முதற் பரிசாகப் பெற்றது.

பெற்ற கௌரவங்கள்

1993 இல் வெளிவந்த சிறந்த சிறுகதைத் தொகுப்புக்கான முதற்பரிசை விபவி சுதந்திர இலக்கிய அமைப்பு 'அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்' என்ற நூலுக்கு வழங்கியது.

உள்ளூராட்சித் திணைக்களம் நடத்திய 'தமிழின்பக் கண்காட்சி' யில் 'அயல்கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்'

நூலுக்கு முதற்பரிசு வழங்கியது.

இலக்கியப் பங்களிப்புக்காக 2011 இல் கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விருது கிடைத்தது.

2012 கொடகே சிறந்தநூல் விருது நெல்லி மரப்பள்ளிக் கூடம்.

வடமாகாண சிறந்த நூல் பரிசு, 2012 - நெல்லி மரப்பள்ளிக் கூடம் (சிறுகதைத் தொகுதி)

சாகித்திய மண்டலப் பரிசு, 2012 - நெல்லிமரப்பள்ளிக் கூடம் (சிறுகதைத் தொகுதி)

கிழக்குமாகாண சிறந்த நூல் பரிசு (பல்துறை) - நுந்தினி சேவியர் படைப்புகள் 2015..

2015. கொடகே வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது கலாபூஷணம் விருது - 2013

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கம் 2014-2015 ஆம் ஆண்டுக்கான "சங்கச் சான்றோர் விருது" வழங்கிக் கௌரவித்தது.

2015. தமிழியல் விருது

2016. திருகோணமலை நகரமுதல்வர் விருது.

2019. இ.கலா.அமை. கலைமாமணி விருது

2019. துரைவி விருது (பி.சிறுகதை நூல்)

நந்தினிசேவியரின் சிறுகதைகள்: உருவமும் உள்ளடக்கமும்

நந்தினிசேவியரின் சிறுகதைகள் 1966 தொடக்கம் 2004 வரையான காலப்பகுதியில் சமூகத்தில் காணப்பட்ட பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. குறிப்பாக இவருடைய சிறுகதைகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எதிர்நோக்கிய அடக்கு முறைகள், புறக்கணிப்புக்கள், சாதி ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான கருத்துக்கள், போர்க்கால அவலநிலை, வேலையில்லாப் பிரச்சினைகள், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் போன்றவற்றை மையப்படுத்தியதாக உள்ளன. அத்துடன் நந்தினிசேவியர் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற அனுபவங்களை சிறுகதைகளாக எழுதியுள்ளார். உதாரணமாக “நீண்ட இரவுக்குப் பின்”, “பயணத்தின் முடிவில்” போன்ற சிறுகதைகளைக் குறிப்பிடலாம். அந்தவகையில் நந்தினி சேவியரது சிறுகதைகளின் உள்ளடக்கம், உருவம் பற்றியும், சிறுகதைகளில் கையாளப்பட்டுள்ள உத்திகள் பற்றியும் ஆராயவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

“அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்” சிறு கதைத் தொகுப்பு முன்னுரையில் இ.முருகையன் நந்தினிசேவியரின் சிறுகதைகள் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“நந்தினிசேவியரின் கதைகள் ஆயிரத்தில் ஒருவரான அற்புதத் தனியார் ஒருவரைப் பற்றியோ, அவருடைய விசித்திர குணாதிசயங்களைப் பற்றியோ பேசிவிட்டு நிறுத்திக்கொள்ளும் தன்மையை உடையன அல்ல. கால ஒப்பத்திலே இடையீட்டின்றி மாறிக் கொண்டிருக்கும் வாழ்நிலைகளின் இயக்கத் திசைகளை நுணுக்கமாக நோக்குவதற்கு நமக்கு உதவி செய்யும் வல்லமை வாய்ந்த கலைக்கருவிகள் அவை. அதனாலேதான் இந்தக் கதைகளை வியக்கவைக்கும் சாதனைகளாக நாம் இனங் காண்பதில்லை. நமது அனுபவ விரிவுக்கும் வாழ்க்கை விளக்கத்துக்கும் துணைபோகும் திறன் கொண்ட நயந்து திளைப்பதற்கு ஏற்ற ஏதுக்களை நிறையவே கொண்டுள்ள சீரிய படைப்புக்களென உணர்ந்து போற்றுக்கிறோம்”

படைப்பாளி தன் மனதிற்பட்ட கருத்தை இலக்கிய மாக்கிக் கூறுவதற்கான ஊடகமாக உருவமும் உள்ளடக்கமும் விளங்குகின்றது. உள்ளடக்கம் என்பது படைப்பாளியின் அனுபவம் சார்ந்ததாகும். உருவம் என்பது அவனது ஆற்றல் சார்ந்ததாகும். உருவமும் உள்ளடக்கமும் படைப்பிலக்கியத்தில் ஒன்றில் ஒன்று சார்ந்தவையாகும். எனவே நந்தினிசேவியரது சிறுகதைகளின் உருவத்தையும் உள்ளடக்கத்தையும் பற்றி

ஆராயவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

நந்தினிசேவியர் முற்போக்குச் சிந்தனையாளராகவும் இடதுசாரிக்கருத்துக் கொண்டவராகவும் யதார்த்தத்தை பிறழாது எடுத்துரைப்பவராகவும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களது பிரச்சினைகளை பேசுபவராகவும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்கு எதிராகக் குரல் கொடுப்பவராகவும் விளங்கினார். இதன் காரணமாக அவரது படைப்புக்களில் இத்தகைய பண்புகள் குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கினைப் பெறுகின்றன. இதனடிப்படையில் நந்தினிசேவியரின் சிறுகதைகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களது பிரச்சினைகளையும் அவர்களது வாழ்க்கை முறைகளையும் எடுத்துரைப்பனவாக உள்ளன. அந்தவகையில் இவை ஒவ்வொன்றும் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன.

சமூகப் பிரச்சினைகள்

ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் நிலவுகின்ற பெரும்பாலான பிரச்சினைகளுக்குப் பொருளாதாரமே அடிப்படையாக விளங்குகின்றது. பொருளாதாரத்தில் வீழ்ச்சி நிலையில் உள்ள ஒரு குடும்பம் பல்வேறு சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வாழவேண்டிய நிலை காணப்படுகின்றது. எனவே சமூக பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்டவையாகவும் ஒன்றில் ஒன்று தங்கியிருப்பவையாகவும் காணப்படுகின்றன. எனவே இவை சமூகப்பிரச்சினைகளாகவே கொள்ளப்படுகின்றன. இத்தகைய சமூகப்பிரச்சினைகளை நந்தினிசேவியர் தனது சிறுகதைகளினூடாக வெளிப்படுத்துகின்றார். இவர் 1966 தொடக்கம் 2004 வரையுள்ள சூழலின் பின்னணியில் இப்பிரச்சினைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். அந்தவகையில் நந்தினிசேவியரின் சிறுகதைகள் சமூகத்தில் நிலவிய வறுமைநிலை வேலையில்லாப் பிரச்சினைகள் சாதிப் பிரச்சினைகள் முதலாளித்துவச் சரண்டல் அடக்குமுறைகள் அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராக கிளர்ந்தெழல் போர்க்கால அவலங்கள் எனப்பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

நந்தினிசேவியரது கதைகளில் வருகின்ற மக்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். அதுமட்டுமன்றி அவர்கள் வறுமையினால் சமூகத்தில் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றார்கள். “அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்” சிறுகதையில் மக்களின் தொழில் முறைகளை எடுத்துக்காட்டுவதினூடாக தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவர்களின் வறுமைநிலை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இதனை ஆண்கள், பெண்கள், வாலிபர்கள், முதியோர்கள் என்ற வித்தியாசம் இன்றி நாம் கூலித் தொழில் செய்து சீவியம் போக்காட்ட வேண்டியிருந்தது. நாம் கிணறு வெட்டுதல் மண் சுமத்தல் கல்லுடைத்தல் ஆகிய தொழில்களுடன் பணை அடித்தல் துலா வெட்டுதல் போன்ற தொழில்களிலும் ஓரளவு தேர்ச்சி பெற்று இருந்தமையால் எமக்குள்ளே

போட்டிகளும் பொறாமைகளும் இருக்கவில்லை. அப்படியான ஒரு நிலைமை ஒருகாலத்தில் இருந்ததென்னவோ உண்மைதான். அவை மிகுந்த அவமானத்திற்கும் அகுசைக்குழியி பழைய மடிந்துவிட்ட நிலைமைகள் என்பது வெளிப்படுத்துகின்றது. “ஆண்டவருடைய சித்தம்” என்ற சிறுகதையிலும் தொழில் முறைகளினூடாக மக்களின் வறுமைநிலை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

‘ஒரு அவியல் முடிந்திருக்கும். கெங்காதான் அடுப்புப் பார்ப்பான். சின்னத்துரையும் தயாபரனும் நேசலிங்கமும் காலடிப்பார்கள். சிலவேளை ஊடுவெட்டியிருப்பார்கள். தருமண்ணை அந்த மங்கல் ‘ஹெல்மட்’டோடு பாங்குக்குப் போயிருப்பார். பெரியவரின் செக்குக்கும் காசு போட வேண்டும். வெள்ளையப்புவின் வண்டில் பத்து மூடை அரிசியுடன் மில்லைக் கடந்து சந்திக்குச் சென்றிருக்கும். குழாய்க்கிணறு குத்துகிறவர்கள் இண்டைக்குத்தானே வருவதாகக் கூறினார்கள்.’

நந்தினிசேவியர் “நீண்ட இரவுக்குப்பின்” சிறுகதையில் குலத்தின் தந்தையின் தொழிலை எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் மக்களின் வறுமைநிலையை வெளிப்படுத்துகின்றார். கணபதியர் இன்றும் சுருட்டுக் கொட்டிலில் மல்லாடும் மசிய நிறமான காட்சி அவன் கண்ணில் நிழலாடியது. அத்துடன் “விருட்சம்” சிறுகதையில் கூலித்தொழிலாளர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு தொழிலில் நிலைத்திருக்காது பலதரப்பட்ட தொழில்களை செய்யும் அவலநிலையை எடுத்துரைக்கின்றார்.

கஸ்தூரியார் வீதியில் ஒரு வானொலிப் பெட்டித் திருத்தகத்தில் இருபாலையில் ஒரு மில்லில் மட்டக்களப்பில் ஒரு தனியார் நிறுவனத்தில் மன்னாரில் ஒரு மீன் வாடியில் கொழும்பில் ஒரு ஏற்றுமதி நிறுவனத்தில் என மூன்று மாதம் நான்கு மாதம் என நிலைத்திருக்காமையே இவனது நேர்மையும் விட்டுக் கொடுக்காததன்மையும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குடும்பங்களில் நிகழுகின்ற சம்பவங்களினூடாக அவர்களின் வறுமைநிலை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அந்தவகையில் “அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்” சிறுகதையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளுக்கூடாக குடும்பங்களின் முரண்நிலையும் அதனை அவர்கள் தீர்த்துக் கொள்ளும் வழிமுறையும் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

எங்களில் குடிவெறிகாரர்களும் இருந்தோம் ஆனாலும் அந்த நிலையில் நாம் எமது குடிசைகளுக்குள் போய் முடங்கிக் கொள்வோம். எமது மனைவிமாருக்கும் எங்களுக்கு இடையில் வாக்குவாதங்களும் வக்கணைகளும் சில நேரங்களில் மூண்டு விடுவதுமூண்டு. அப்போது எல்லாம் மற்றவர்கள் தலையிட்டுச் சமாளிக்கும் ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தாமல்

நாமே அடங்கிப் போகும் ஒரு பழக்கத்தை நாம் உண்டாக்கிக் கொண்டோம். அத்துடன் எங்களது பாலிய நண்பன் கிட்டிணன் பனையால் விழுந்து இறந்து விட்டான் என்ற செய்திதான் அது என்பதும் கூலித்தொழிலால் மக்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினையை புலப்படுத்துகின்றது. இது கூலித்தொழில் செய்கின்றவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் மரணத்தோடு போராடுகின்றார்கள் என்பதனை புலப்படுத்துகின்றது. “ஒற்றைத்தென்னை” சிறுகதையும் அன்றாடம் கூலித்தொழிலுக்கு செல்லுகின்ற மக்களுக்கு நிகழுகின்ற மரணங்கள் பற்றியே எடுத்துரைக்கின்றது. நந்தினிசேவியர் இதனை பாலைத்தீவு படகுவிபத்தில் அவனது மகன் விக்ரம் இறந்து போகாதிருந்தால் அவன் இப்படி இருப்பானா...? ஒரு மகனை இழந்து பயித்தியமாகிவிட்ட அதிரியாருக்கு அந்த விபத்திலே தனது குடும்பத்தையே இழந்து நிற்கும் அசையாது நிற்கும் அந்தத் தனிமரம் ஒற்றை மரம் ஆறுதல் கூறுகிறது என்பதனூடாக வெளிப்படுத்துகின்றார். “ஒரு பகற்பொழுது” சிறுகதையில் குறைவாக சம்பளம் வாங்கும் குடும்பத்தின் ஏழ்மைநிலை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இதனை... உங்கடை ஐஞ்சூர்பாசம்பளத்திலை ஐஞ்சு பேரை... ஒரு நாளைக்கு தாக்காட்டிற்று என்றால் கடன் வாங்கத்தானே வேணும்... என்னை என்ன செய்யச் சொல்லுறியன்? என்பது புலப்படுத்துகின்றது.

“கடலோரத்துக்குடிசைகள்” சிறுகதையில் வறுமைப்பட்ட மக்கள் வாழும் வீட்டினை சித்திரிப்பதனூடாக அச்சுமூகத்தின் வறுமைநிலை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. வீடு மிக மாறித்தான் போய்விட்டது. கடற்கரைப்புறமாக அமைந்திருந்த வேலிகள் யாவும் விழுந்து... நிலம் சுவர் யாவும் பிளந்து கூரை உக்கி குடத்தடியில் நட்பிருந்த தென்னை... மரமாகி குலைக ளுடன்... அதுமட்டுமன்றி அம்மக்கள் தங்களுடைய உணவில் சேர்த்துக்கொள்கின்ற உணவுப்பொருட்கள் ஊடாகவும் வறுமைநிலை புலப்படுத்தப்படுகின்றது. எட்டே வீட்டிலும் அந்தக் கடலோரக் குடிசைகள் அனைத்திலும் ஒடியல்பட்டு... மரவள்ளிக்கிழங்கு... கியவில் நின்று பெற்ற பாண்... பச்சைத் தண்ணி பட்டினி... எனவே இவையனைத்தும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த சமூகத்தினர் பொருளாதார ரீதியாக எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.

சாதிப் பிரச்சினைகள்

1960 காலப்பகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எதிர்நோக்கிய மற்றுமொரு பிரச்சினை சாதிப்பாகுபாடு ஆகும். மக்கள் தங்களுக்குள்ளே பாகுபாடு வகுத்து இன்ன வேலைகளை செய்வதற்கென்று தங்களை வகைப்படுத்திக்கொண்டார்கள். சாதியமைப்பில் குறைந்தவர்கள் சமூகம் தொழில் சார்ந்து பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டார்கள். சிலர் சாதி ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தார்கள். நந்தினிசேவியர் மக்கள் எதிர்நோக்கிய

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் அடக்குமுறைகள் அடக்கு முறைகளுக்கு எதிரான குரல் சாதியப்புறக்கணிப்பு போன்றவற்றை மையப்படுத்தி சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். நந்தினிசேவியர் எழுதிய “அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்” சிறுகதை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கெதிரான தடைகளையும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் மீது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கொண்ட பயத்தினையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

‘தனக்கும் ஊரின் சில பெரிய மனிதர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட விரோதங்கள் பற்றியெல்லாம் அப்போது அவன் எங்களிடம் பூடகமாகக் கூறினான். தன்னுடைய சமூகத்தவர்களைத் தன்னுடன் நின்று கதைக்கத் தடைவிதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் கூறினான். அந்த மக்கள் மிகுந்த பயமுள்ளவர்களாக இருந்தமையால் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கிக் கிடப்பதாக அவன் மனமுடைந்து மிக விசனப்பட்டான். நாமும் அதைப் பற்றிக் கவலை தெரிவித்தோம். இன்று அவன் இறந்துவிட்டான் “பயணத்தின் முடிவில்” “நெல்லிமரப்பள்ளிக் கூடம்” ஆகிய சிறுகதைகளும் சாதிப்பாடுபாட்டால் மக்கள் ஒடுக்கப்பட்ட நிலையினை வெளிப்படுத்துவனவாக உள்ளன. நந்தினிசேவியர் “பயணத்தின் முடிவில்” சிறுகதையில் வண்ணார் எனப்படும் சாதியினரின் தொழில்முறையை எடுத்துரைப்பதனூடாக வண்ணார் மக்களின் சாதியமைப்பைச் சித்திரிக்கின்றார். விடியலில் எழுந்து துறைக்குப்போய் சீலையோடு மாரடித்து மருந்து நனைத்து நீலம் தோய்த்துக் கஞ்சி முறுக்கிக் காயவைத்து பிறகு இஸ்திரிக்கைப் பெட்டியோடு மல்லாடும் தனது தமையனைப் பற்றி அவன் நினைவுக்கு வந்தது. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் தங்களுடைய வேலைகளைச் செய்வதற்காக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை பயன்படுத்தியமை குறித்து “இரவு அவர் கூறினார் ஊரிலை மா அரிசி தட்டுப்பாடு... தங்கச்சி யின்றை கலியாணமும் வருகுது. நான் கொஞ்சம் சாமான் வாங்கி வைச்சிருக்கிறேன். அதைக்கொண்டு போய் வீட்டிலை குடும்... வீட்டிலை வேலி விராயள் அடைக்க வேணும்... கன வேலைகள் கிடக்குது... நீர்தான் நிண்டு செய்யவேணும்... அங்கை ஆம்பிளையாருமில்லை...” என “பயணத்தின் முடிவில்” சிறுகதையில் வெளிப்படுத்துகின்றார். அத்துடன் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினரின் அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுப்பதையும் இக்கதையில் வெளிப்படுத்துகின்றார். இதனை முதலாளி ஊரில் கொடுக்கச் சொல்லி கொடுத்த பொருட்களை தலைமைப்பாத்திரம் விட்டுவிட்டு லோஞ்சியில் ஏறுவதனூடாக எடுத்துரைக்கின்றார். அவன் லோஞ்சியில் ஏறினான். எரிமலை பயங்கரமாக வெடித்தது றஹீம் திகைத்துப் பொறிகலங்கி நின்றான் சாமானையும் றஹீமையும் மூதூரையும் பின்தள்ளி வேகமாக நகர்ந்தது லோஞ்சி” எனவே இவையனைத்தும் அக்காலகட்டத்தில் மக்கள் சாதிய ரீதியாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டதையும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினரின் சுரண்டலையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

வேலையில்லாப் பிரச்சினைகள்

நந்தினிசேவியரின் சிறுகதைகள் வெளிப்படுத்தும் பிரச்சினைகளில் ஒன்றாக வேலையில்லாப் பிரச்சினை காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் “நீண்ட இரவுக்குப்பின்” என்ற சிறுகதையில் பரீட்சை சிறப்பாகச் செய்தாலும் நேர்முகப் பரீட்சையில் வேண்டுமென்றே புறக்கணிக்கப்படும் ‘அரசு’ என்ற பாத்திரத்தின் வழியாக இளைஞர்கள் வேலையற்ற நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாவது வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அத்துடன் அரசுக்குக் கிடைக்கப்போகும் வேலையில் தங்கியிருக்கும் அவனது குடும்பத்தின் நிலையும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இந்த வேலை மட்டும் எனக்குக் கிடைச்சால்... அம்மாவையும் அக்காவையும் என்ற இரண்டு தம்பிகளையும் என்னால் காப்பாத்த முடியும்... அதுமட்டுமன்றி கிடைத்த வேலையைச் செய்துகொண்டு குடும்பத்தை காப்பாற்ற முடியாத நிலையில் வாழும் குலம் என்ற பாத்திரத்தின் வழியாக வேலை கிடைத்தாலும் வறுமைநிலையிலிருந்து மீளமுடியாத சூழல் காணப்படுவது எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. சுருட்டோடும் சுருட்டுக் கொட்டிலோடும் மல்லாடும் தன் தகப்பனாரை ஓய்வெடுக்க வைக்க வேண்டுமென்று அவன் மிகவும் விரும்பினான்... .. கணபதியர் இன்றும் சுருட்டுக் கொட்டிலில் மல்லாடும் மசிய நிறமான காட்சி அவன் கண்ணில் நிழலாடியது. “தவனம்” சிறுகதையில் படித்து முடித்துவிட்டு வேலையின்றி வீட்டில் இருக்கும்போது எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு நேற்றுக்காக கூப்பிடும்வரை காத்திருந்த அந்நிய மாக்கப் பட்ட தன்மை. தற்கொலை செய்து மாய்ந்து கொள்ள முனைந்து தோல்வியுற்ற அனுபவச் சூடுகள்... சகோதர சகோதரிகளின் புறக்கணிப்பு, பெருநாள் கொண்டாட்டங்களில் தூரமாக்கப்பட்ட தவிப்பு ஊர்... உறவு... யாவும் வெறுத்துப் போய் மனதை விட்டுத் தூக்கியெறிந்த நிலை. இவ்வாறு நந்தினிசேவியரது சிறுகதைகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எதிர்நோக்கிய வேலையில்லாப் பிரச்சினைகள் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

போர்க்கால அவலங்கள்

1950கள் காலப்பகுதியில் இருந்து இலங்கையில் இனப்பிரச்சினைகள் தீவிரமடையத் தொடங்கின. காலப்போக்கில் இனப்பிரச்சினை ஆயுதப்போராட்டமாக விரிவடைந்த 1980கள் காலப்பகுதியில் தோற்றம் பெற்ற இலக்கியங்கள் போர்க்காலச் சூழலையும் அவை ஏற்படுத்திய தாக்கங்களையும் பெருமளவில் பிரதிபலித்தன. இதனடிப்படையிலேயே நந்தினிசேவியரின் சிறுகதைகள் போர்க்காலப் பின்னணியையும் அக்காலத்தில் இடம்பெற்ற வன்முறைகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. 1986 தொடக்கம் 2004 வரையிலான காலப்பகுதியில் நந்தினிசேவியர் எழுதிய “தொலைந்துபோனவர்கள்” (1986) “மனிதம்” (1987) “தவனம்” (2002) “எதிர்வு” (2003) ஆகிய

சிறுகதைகள் போர்க்காலச் சூழலைப் பின்னணியாகக் கொண்டு போரானது மக்களது வாழ்வில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை எடுத்துரைக்கின்றன. “தொலைந்து போனவர்கள்” சிறுகதையில் போரினால் அழிவடைந்த நகரமும் அதன் தற்போதைய நிலையும் அந்நகரில் வாழ்ந்தவர்கள் காணாமல் போனமையும் எடுத்துரைக்கப் படுகின்றது. “கிழக்கிலும் இன்னும் பெயர் தெரியாத ஊர்களிலும் பல தொலைந்து போனவர்களைப் பற்றியெல்லாம் இவன் அறிந்துகொண்டான்.” அதுமட்டுமன்றி போரினால் உயிரிழந்த மக்கள் அழிவடைந்த சொத்துக்கள் பொருட்கள் பற்றியும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. பலர் எரியுண்டு போனார்கள்... பலர் வேட்டுக்களுக்கு இரையாகிப் போனார்கள்... வீடுகளும் வேலிகளும் கருகிச் சாம்பராகிப் போயின. “மனிதம்” சிறுகதையில் போரினால் உயிரிழந்த ஒரு குடும்பத்தின் அவலநிலையும் அனாதையாக விடப்பட்ட மலையகத்துச்சிறுவன் மற்றும் குழந்தையின் பரிதாப நிலையும் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. ... அவர்கள் அறுவராக புறப்பட்டிருந்தார்கள். அவன் அவனது மனைவி மூன்று பிள்ளைகள் தொழில் உதவிக்கென தன்னிடம் வைத்திருக்கும் வவுனியாவிலிருந்து கூட்டி வந்த மலையகத்துச் சிறுவன் இப்போது மீதம் அந்தச்சிறுவனும் அக்குடும்பத்தின் ஒரு வாரிசும். அதுமட்டுமன்றி “தவனம்” சிறுகதையிலும் என்ன... கண்ணாஸ்பத்திரியடியிலை ஒரு ஆளை வானோடை போட்டுக் கொழுத்தியிட்டாங்களோ... இவனது இரண்டு நண்பர்கள் எரியுண்டதும் வெட்டுப்பட்டதும் செய்தியாகக் கிடைத்தது எனப் போரினால் உயிரிழந்தவர்கள் பற்றி எடுத்துரைக்கப் படுகின்றது. அத்துடன் இச்சிறுகதையில் போர்க்காலச்சூழல் சித்திரிக்கப்படுவதினூடாக அக்காலகட்டத்தில் நிலவிய போரின் தாக்கம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. விக்ரர் வேகமாக லொறியை எடுத்தான். ஆமர் வீதி... எரிய ஆரம்பித்திருந்தது. ரோட்டில் ரயர்கள் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. பொல்லுகளும் போத்தல்களும்... கல்லுகளும்... பறவைகளாகி சிதற ஆரம்பித்து விட்டன. “எதிர்பு” சிறுகதையில் போர்க்காலச்சூழல் சித்திரிக்கப்படுவதினூடாக போரின் உச்சநிலை எடுத்துரைக்கப் படுகின்றது. குண்டோசை ஒரு கனம் நிலத்தை உலுப்பி ஓய பிறிதொரு கிபீர் மாறிமாறி குண்டுகள் வானிலிருந்து கீழிறங்க மரணவீடு கலங்கியது. பீதி ஊரை வாட்டி ஓய பங்கரைதேடும் மனங்கள். சைக்கிளில் தொலைதூரம் இருந்து வந்தவர்கள் ஏக்கத்துடன் நிற்க கிபீரின் இரைச்சல் மெது மெதுவாய் அடங்கியது. போர்க்காலச் சூழலினால் இறந்தவர்களின் உடலை சமய முறைப்படி புதைக்கமுடியாமல் மக்கள் அவதியுற்ற நிலையினையும் இச்சிறுகதை வெளிப்படுத்து கின்றது. முறையான செபத்துடன் கிடங்குகள் அவனின் மாமனாரின் பிரேதம் பச்சைப்பெட்டியுடன் இறங்கியது. ராசன் சவுக்கு மரக்கம்புகளால் சிலுவை ஒன்றைக்கட்டி தலைமாட்டில் நாட்டிக்கொண்டிருந்த போது அவனின் மைத்துனன் பெரிதாகக் கதறினான்.

ஒருகாலம் துறைமுகநகரத்தில் மரணவீடுகளுக்கும் வைபவங்களுக்கும் யாழ்ப்பாணத்தின் இடிமேளக்காரர்களைப் போல எக்காளம் வாசிக்கும் ஒருவராக இருந்த அவனது மாமனாரின் மரணம் மிகச்சாதாரணமாக நிகழ்ந்து முடிந்து போயிற்று. எனவே நந்தினிசேவியரது சிறுகதைகள் மக்களின் வறுமைநிலை சாதிப்பிரச்சினைகள் வேலையில்லாப் பிரச்சினைகள் போர்க்கால அவலங்கள் போன்ற பிரச்சினைகளை பேசுவதாக அமைந்துள்ளன.

சிறுகதையின் முடிவு

கதையின் உச்சநிலையும் முடிவும் ஒன்றாக இருப்பது நல்லது. கதை வளர்ச்சிக்கேற்ப முடிவு இருத்தல் வேண்டும். இப்படித்தான் முடியப்போகின்றது என்று படிப்பவர் தெரிந்து கொள்ளாத வகையிலும், முடிந்த பின்னர் இதுதான் சரியான முடிவு என்று ஒத்துக்கொள்ளும் வகையிலும் கதையை வளர்த்துச் செல்ல வேண்டும். முடிவு என்பது ஒரு கதையின் மிக முக்கியமான அம்சமாகும். அந்தவகையில் நந்தினிசேவியரின் சிறுகதைகளின் முடிவுகள் பெரும்பாலும் ஆசிரியர் கதை கூறி முடிப்பதாகவே அமைந்துள்ளன. அத்துடன் செயல் பற்றிய கூற்றுடனான முடிவு, முடிவை உருவகித்துக் கூறல், உரையாடலுடன் கதையை முடித்தல், வினாவோடு கதையை முடித்தல் போன்ற உத்திகளைக் கையாண்டு கதையை முடித்துள்ளமையைக் காணலாம். “வேட்டை” சிறுகதை செயல் பற்றிய கூற்றுடனான முடிவாக வெளிப்படுகின்றது. ... அவரது உணவுக்கு வழி செய்யும் அந்த உயிரின் நாடித்துடிப்பு மெதுவாக அடங்கிக் கொண்டிருந்தது ...

அதுபோல் “நீண்ட இரவுக்குப்பின்”, “மத்தியானத்துக்குச் சற்றுப் பின்பாக”, “தொலைந்து போனவர்கள்”, “கடலோரத்துக் குடிசைகள்”, “நெல்லிமரப்பள்ளிக்கூடம்”, “தவனம்” ஆகிய சிறுகதைகள் செயல் பற்றிய கூற்றுடனான முடிவாக வெளிப்படுகின்றன. நீண்ட இரவுக்குப்பின் : நீண்ட இரவு கழிந்து அதிகாலை வேளையில் அந்த வண்டி சாவகச்சேரி புகையிரத நிலையத்தில் தரித்தபோது ஒரு புது மனிதனாகவே கீழே இறங்கினான். மத்தியானத்துக்குச் சற்றுப் பின்பாக : கவனம்... கவனம் என்று இரண்டு பேர் அவனை இறுகப் பிடித்துக் கொள்ள காந்தன் கையசைத்தான். தொலைந்து போனவர்கள் : மீண்டும் மீண்டும் பலர் காணாமற் போய் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொலைந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்...

கடலோரத்துக் குடிசைகள் : சுவாமியார் அவன் போவதைப் பார்த்தபடி விக்ரித்து நின்றுார். கடலில் அலைகள் பேரோசையோடு மோதுமொலி பெரிதாகக் கேட்டது.

நெல்லிமரப்பள்ளிக்கூடம் : ... அதோடு சிதைந்துபோன... நெல்லிமரப்பள்ளிக்கூடமும்

தவனம் : பிரேமசிறி வரும்வரை இவன் காத்திருந்தான். கதையின் முடிவை நேரடியாகக் கூறாமல் உருவகித்துக் கூறும்

தன்மையை “அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்”, “எதிர்வு” ஆகிய சிறுகதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் : ஒருநாள் அவர்கள் எங்களைப் போல வேதங்களை ஆக்கிக்கொள்வார்கள்.

எதிர்வு : சவுக்குமரத்தோப்புக்கருக்கப்பால் சாதாரணமாக அடக்கம் பண்ணப்பட்ட அவனது மாமனாரான பேரனைப் போலவும்... உரையாடல்மூலம் கதையை முடித்துள்ளமையை “ஒரு பகற்பொழுது”, “மனிதம்” ஆகிய சிறுகதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஒரு பகற்பொழுது :

இப்போதைக்கு இதை அவிச்ச ஒரு சம்பலும் இடிச்சால் சரி... இந்தா இதிலை கொஞ்ச ஓடியலும் கிடக்குது... இதை இடிச்ச கொத்தானுக்கு இரவுக்குப் புட்டவி எல்லாம்சரி... கவலைப்படாதை... எழும்பு .

மனிதம் :

எனக்கும் பசிக்குது தான்... நானும் உங்களோட வந்திட்டாக்கா ஐயாவையும், அம்மாவையும் காசும் கொத்திப்போடும்... நீங்க தங்க்சியை கொண்டுபோங்க... “பயணத்தின் முடிவில்”, “ஒற்றைத்தென்னை”, “விருட்சம்” ஆகிய சிறுகதைகள் வினாவோடு முடிவடைகின்றன.

பயணத்தின் முடிவில் : வீட்டில் வெடிக்க இருக்கும் பூகம்பம்... அதன் விளைவு...?

ஒற்றைத்தென்னை :

ஒன்று அது, மற்றது? விருட்சம்: விருட்சம் என்னவோ இங்கு தான்... வேர்கள் மட்டும்...?

“ஆண்டவருடைய சித்தம்” சிறுகதை வண பிதா தலைமைப் பாத்திரத்திற்கு எழுதிய கடிதத்தோடு முடிவடைகின்றது. உமது கொள்கையுடன் ஒத்துப்போக அந்தப் பெண் தயாராக இல்லை. இந்தக் கல்யாணத்தில் அந்தப் பெண்ணுக்கும்... சிஸ்ரமாருக்கும் இஸ்டமில்லை என்பதை தெரிவிக்கச் சொன்னார்கள்...

இப்படிக்கு, வண. பிதா... ஒரு படைப்பாளியை இன்னொரு படைப்பாளியிடம் இருந்து தனித்து இனங்காட்டுபவை அவர்கள் கையாளும் படைப்பாக்க உத்திகளே ஆகும். அந்தவகையில் நந்தினிசேவியர் தலைப்பு, பாத்திரப்படைப்பு, பின்நோக்கு, நோக்குநிலை, பாத்திர உரையாடல், உள்மனப்பேச்சு, தொடக்கம், முடிவு ஆகிய சிறுகதை உத்திகளைக் கையாண்டு தனது சிறுகதைகளை தனித்துவப்படுத்தியிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

(இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை 80 பக்கங்கள் கொண்டது. தேவை கருதி முக்கியமான தகவல்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன)

நேத்திரா நேர்காணலில் ஒரு கேள்வி! ஒரு பதில்

2007 ஆம் ஆண்டு .. இருதய சத்திர சிகிச்சை முடிந்து புத்தளத்தில் தங்கி இருந்தேன். “ஆத்மா” அவர்கள் நேத்திரா தொலைக்காட்சிக்காக என்னை ஒரு நேர்காணலுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இரண்டு வாரங்களாக அது நேரடியாக ஒளிபரப்பப்பட்டது. சரியாக குணமாகாமல் நான் நிமிரமுடியாதிருந்த போதும் அந்த நேர்காணலில் நான் கலந்து கொண்டேன்.

பலவகையான கேள்விகள்....அதில் ஒரு கேள்வி :-

“உங்கள் எழுத்துப் பற்றியும்...இந்த நேர்காணல் பற்றியும் உங்கள் கருத்தை கூற முடியுமா...?”

நந்தினி சேவியர்: “சுற்றிவர...ஒளிரும் மின் விளக்குகள் ...குசன் போடப்பட்ட மிருதுவான கதிரைகள்... குளிர்சாதனம் பொருத்தப்பட்ட ஒளிப்பதிக்கூடத்தில் ஒளிப்பதிவுக் கமரா ,உடலில் மறைவாகப் பொருத்தப் பட்டிருக்கும் ஒலிவாங்கி, இப்படியாக ..ஒரு முப்பது நிமிடங்கள் உட்கார்ந்து ..சந்தோசமாக உங்களோடு உரையாடுகிறேன்....இது முடிந்து வெளியில் வந்ததும்... பெரும்வீதியின்..ஒரு கரையில்...தனது கரத்தையில்தள்ளுவண்டியில்) உட்கார்ந்தபடி .பார்சல் சோற்றினை விரித்து உண்ணும் ஒரு தொழிலாளித் தோழன்.....ஒரு சாதாரண மனிதன்....என் முகத்தில் ஒங்கி அறை கிறான்....இடுப்பில் இருக்கும் குழந்தையுடன் ..கையில் பிடித்திருக்கும் ஒரு சிறுமியுடன் பிச்சைக்காக கை நீட்டும் ஒரு ஏழைத் தாயை நான் எதிர்கொள்கிறேன்...இப்படி பலகாட்சிகள். பல மனிதர்கள், இவர்களை விட்டுவிட்டு என்னால் எழுதவோ ,பேசவோ... முடியாது... அரிதாரம் பூசி உட்கார்ந்திருக்கிறேன்...இது வெறும் பொய்மை...சூழலின் யதார்த்தம் வேறாக இருக்கிறது..இதை விட்டு என்னால் நகர முடியவில்லை....இவர்களில் ஒரு அங்கமே நான். இதைத் தவிர .வேறு எதை நான் உங்களுக்குக் கூறப்போகிறேன்.”

தோழமை என்றொரு சொல்... நந்தினி!

“வாசிப்பு என்பது மனிதனை பூரணப்படுத்துகின்றதோ இல்லையோ, வாசிப்பானது ஒரு சாதாரணனை ஒரு உன்னத படைப்பாளியாக்கிவிடும்” என்பது தோழர் நந்தினி சேவியரைப் பொறுத்தவரை மிகவும் சரியானதாகவே எனக்குப்படுகின்றது.

பள்ளிப்படிப்பு இவருக்கு சொற்பமாக இருந்த போதும் இவர் பரந்த வெளியில் தேடித் தேடி வாசித்த நூல்கள் இவரை தேர்ந்ததோர் படைப்பாளியாக செதுக்கி எமக்கு அளித்துள்ளதை யாராலும் மறுத்துரைக்க முடியாத உண்மையாகும்.

“வாசிப்பு அனுபவமே என்னை செழுமைப்படுத்தியது. என்னிடம் ஒரு பயங்கர வாசிப்பு வெறி இருந்தது” என அவரே தனது நேர்காணலொன்றில் கூறியிருப்பது உற்றுநோக்கத்தக்கதாகும்.

1969 காலப்பகுதியில் நான் யாழ்.தொழில்நுட்பக்கல்லூரியில் ஒரு வணிகக்கல்வி மாணவனாக பயின்றவேளை, சேவியரும் அவ்வேளை வேறோர் துறையில் கல்வி பயின்றுவந்தார். அக் காலகட்டத்திலேயே நான் இலக்கியத் துறையில் சற்று ஈடுபாடு காட்டியதை கருத்திற்கொண்டு “கன்னி” என்ற ரோணியோ சிற்றிதழுக்கும் அதேவேளை வணிக மாணவர் மன்றத்தால் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்படும் “வணிக மலர்” என்ற சஞ்சிகைக்கும் ஆசிரியராக நான் நியமிக்கப்பட்டேன். வழக்கமாக மிக சாதாரணமாக சில கட்டுரைகள் வாழ்த்துச் செய்திகளை மாத்திரம் தாங்கி வெளிவந்த அந்தச் சஞ்சிகையை சற்று வித்தியாசமாக வெளிட எண்ணிய நான் வழமையான அம்சங்களுக்கு மேலாக அந்த மலரில் சிறுகதைகள், கவிதைகளை பிரசுரிக்க விரும்பினேன். அதற்கிணங்க நந்தினிசேவியரை நான் அணுகி சிறுகதை ஒன்று தரும்படி வேண்டியபோது “ஓ...அது..!” என்ற கதையை எழுதித்தந்தார். அதனை நான் வணிகமலரில் மிக அழகானமுறையில்

அவருடைய படத்துடன் பிரசுரித்தேன். அந்தக்கதை அவ்வேளை பலராலும் சிலாகித்துப் பேசப்பட்டது. ஆயினும் அவருடைய சிறுகதை வந்த சஞ்சிகையானது கால ஓட்டத்தில் அவரிடமோ என்னிடமோ இல்லாமற் போனதுதான் கவலை தருகின்றது.

நந்தினி சேவியர் தனது பள்ளிப்பருவத்திலேயே சிறுகதைகளைப் படைக்கும் ஆர்வமுள்ளவராக இருந்து பல கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகளில் அவ்வப்போது கதைகள் எழுதிவந்துள்ளார். ஆயினும் இவரால் அந்தக்காலகட்டத்தில் எழுதி பத்திரிகைகளுக்கு சேவியர் என்ற பெயரில் அனுப்பப்பட்ட கதைகள் எதுவும் பிரசுரமாகவில்லை. பிற்காலத்தில் அவர் தன்னை ஒரு பெண்ணின் பெயருக்குள் மறைத்து “நந்தினி” என ஆகி பத்திரிகைகளுக்கு கதைகளை அனுப்பியதாகவும் அதன்பிற்பாடே தனது கதைகள் பிரசுரமாகத் தொடங்கின எனவும் அதனால் தான் நிரந்தரமாக நந்தினியுடன் இரண்டறக்கலந்து நந்தினி சேவியரானதாகவும் அவர் கூறிய அவரது சுயவரலாற்றுக் கதையும் ஒரு சுவையான சிறு கதைதான்.

நானும் அவரும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் படிக்கும்முதலே எம்மை அறியாமலேயே பல ஊர்வலங்கள் கூட்டங்களில் பங்குபற்றியிருந்தோம். ஆயினும் கல்லூரிப்பழக்கத்தின் பின்பு எங்கள் ஊரில் எமது பேராசான் தோழர் மு.காத்திக்கேசன் மாஸ்டர் அவர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட மாக்கிய வகுப்புகளில் நந்தினிசேவியரும் அவரோடு பயின்ற பலரும் வந்து கலந்து கொண்டுள்ளமை இன்னும் என்னுள் நிலைத்து நிற்கிறது.. கால ஓட்டத்தில் எமது தொழில் நிமித்தம் நாம் பல திசைகளுக்கும் ஓடித் திரிந்தமையால் எமது தொடர்பானது பலகாலம் அற்றுப் போயிருந்தது.

பிற்காலத்தில் எப்படியோ நான் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தில் பணிபுரிவதற்காக திருகோணமலைக்கு வந்து சேர்ந்தேன். அதேபோன்று நந்தினி சேவியர் அவரது திருமணத்தின்பொருட்டு இங்குவந்து நிரந்தரமாக வசிக்கத் தொடங்கியதுடன் வட கிழக்கு மாகாண வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் கவிஞர் வில்வரட்ணத்துடன் பணியாற்றி பின்பு வடக்கு கிழக்கு மாகாண கலாசாரத் திணைக்களத்தில் இணைந்துகொண்டார். இதனால் மீண்டும் எமது நட்பு துளிர் விட்டதுடன் திணைக்கள இலக்கியப்போட்டிகளில் நடுவர்களில் ஒருவனாக நானும் கலந்து கொண்டேன்.

அதுமாத்திரமல்ல திருகோணமலையில் ஒரு காலகட்டத்தில் இயங்கிவந்த நல்லை அமிழ்தனின் “முன்னோடிகள்”, மற்றும் திருமலை சுந்தா போன்றாரால் நடாத்தப்பட்ட இலக்கிய நிகழ்வுகள், இளங்கவிஞர் மகாநாடுகள் என்பவற்றிலும் பங்குபற்றி எமது தோழமையுடனான நட்பை வளர்த்துக்கொண்டோம்.

எனது முதற் கவிதை நூலான “செம்மாதுளம் பூ”(2010)வுக்கு நந்தினிசேவியரே பின் அட்டைக்குறிப்பை வழங்கிச் சிறப்பித்தமையை எண்ணி மகிழ்ச்சியடையும் அதே வேளை அவரின் பிரிவு மன வேதனையைத்தருகின்றது. நான் பலருடைய சிறுகதைகளைப் படித்திருந்தாலும் நந்தினிசேவியரின் கதைகளிலுள்ள ஒருவிதமான கதை நகர்வு, பாத்திரங்களின் வார்ப்பு, எளிமையான மொழிநடை என்பன என்னை வெகுவாக ஈர்த்துள்ளன எனச் சொன்னால் மிகையாகாது. அதுவே பிற்காலத்தில் எனக்கொரு தூண்டுகாலாக அமைந்து என்னையும் ஒரு சிறுகதைப் படைப்பாளியாகவும் பரிணமிக்கவைத்தது. அடுத்துச் சொல்லப்போனால் அவரது கறாரான நடைமுறைகள். எந்த நட்பு எப்படியான தோழமையென்றாலும் சமரசம் கொள்ளாத போக்கு அவரது. பிழையென்றால் பிழையேதான். இதனால் பலருடன் பலவேளைகளில் இவர் முரண்பட்டதுடன் தர்க்கத்திலும் விடாது ஈடுபட்டதை நான் சொல்லித் தான் அறியவேண்டிய சங்கதியில்லை. நானும் இவருடன் பலவேளைகளில் முரண்பட்டுள்ளேன். எனது சில முக நூல் பதிவுகளை வாசித்துவிட்டு காட்டமான விமர்சனம் வைப்பார். அதுமாத்திரமல்ல நான் எழுதியவற்றில் சில மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமெனவும் வற்புறுத்துவார். இருந்தும் நானும் அவரைப்போல இடதுசாரி அணியில் இருந்து வந்தவனென்ற ரீதியில் இலேசிலே விட்டுக்கொடுத்து கிடையாது. அதனால் சிலகாலம் மௌனமாகும் எமது நட்பு “ஷெல்லி எப்பிடி சுகமாயிருகிறீரோ...” என்ற அவரின் தொலைபேசி அழைப்பின்மூலம் மீண்டும் துளிர்விடும். ஞாபகத்தில் நந்தினி முதன்மையானவர். சர்வதேச இலக்கியம் முதல் தொட்டு எமது நாட்டின் இலக்கியம் என்பதுடன் பல எழுத்தாளர்கள் பற்றியதான அவர்தம் கொள்கைகள் குறை நிறைகள் வரலாறுகளைக்கூட தனது விரல்நுணியில் வைத்து ஞாபகமாகச் சொல்லக்கூடிய ஒரு திறமையை நான் அவரிடம் கண்டுவியந்துள்ளேன். இதனால் பல பேராசிரியர்களான இலக்கிய ஜாம்பவான்கள் கூட இவருடன்கதைக்கும்போது சற்று யோசித்தே கதைப் பதை நானறிவேன். தனது கொள்கையில் இறுதிவரை

எந்தவித விட்டுக்கொடுப்புக்களமின்றி வாழ்ந்ததுடன் வாழ்வில் சிறுவயது முதற்கொண்டு கடைசிக்காலம்வரை பலவித துன்ப துயரங்கள் இழப்புகளையெல்லாம் ஒரு இடிதாங்கியாய் தாங்கி ஒரு பீனிக்ஸ் பறவையாயாய் மேலெழுந்தவர் தோழர் நந்தினி சேவியர்.

எனது தோழமை நட்பிலும் இலட்சியப் பயணத்திலும் நந்தினி சேவியருக்கு இணையாயாக எனக்கு யாரும் இதுவரை வாய்க்கவில்லை. எம்மை விட்டு அவர் அகன்று சென்றாலும் அவரது பெயரும் அவரது படைப்புகளும் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அழியாது எனறென்று வாழும் என்பது நிதர்சனமான உண்மையாகும்.

மதிப்பு

மார்க்கியப் பொருளாதாரத்தில் உயிர் நாடியாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியது மதிப்பு என்பது. இதனை தோழர் மார்க்ஸ் அவர்கள் பயன் மதிப்பு பரிவர்த்தனை மதிப்பு உபரி மதிப்பு என்ற வகையில் விளக்குகிறார். ஒரு பொருள் பண்டமாக மாறும் பொழுது அதில் அடங்கி இருப்பது உழைப்பாளியின் உழைப்பு. இது மதிப்பை உண்டாக்குகிறது. இது பண்டத்திற்குப் பண்டம் வேறுபடுகின்றது. ஆனால் எல்லாவற்றிலும் ஒரு பொதுமையான உழைப்பு அடங்கி இருக்கிறது. ஆனால் இந்த உழைப்பின் உற்பத்திப் பொருளான பண்டம் தொழிலாளிக்குச் சொந்தமாகாமல் முதலாளிக்குச் சொந்தமாகிவிடுகிறது. பண்டம் உழைப்பாளியை அடிமைப்படுத்தி விடுகிறது. அந்நியமாதலின் விளைவு இது.

- நந்தினி சேவியர் -

வேட்டை

“பாற்றா.... பாற்றா.... கிடக்காடா... கிடக்காடா.... பாற்றா.... பாற்றா....” கைவிரலைச் சுண்டி வாயைக் குவித்து ‘உய்’ எனச் சீழ்க்கை ஒலி எழுப்பி கையிலிருக்கும் கூர்க் கொட்டானால் பற்றைகளையும் தட்டி, நாய்க்கு உற்சாகம் கொடுக்கிறார் தம்பர். நாயும் நெருங்கிய... அடர்ந்த... பற்றைக்குள் எல்லாம் அனாயசமாக வளைந்து, நெளிந்து, ஊர்ந்து, பதுங்கி மோப்பம் பிடிக்கின்றது.

“வெள்ளையா.... உதுக்குள்ளான் கிடக்கு... விட்டிடாதை... எழுப்படா... எழுப்படா...” மீண்டும் மீண்டும் உற்சாகமூட்டுகிறார் தம்பர்.

நாய் சுறுசுறுப்பாக இயங்குகிறது.

தம்பர் ஒரு நிலையில் இல்லை. அவர் வேட்டையிலேயே லயித்து.... “கிடக்கடா... கிடக்கடா... விட்டிடாதை... விட்டிடாதை... எழுப்பு... எழுப்பு...”

தம்பரின் உற்சாக ஒலியினால் அந்தப் பற்றைப் பிராந்தியம் அமைதியை இழந்து அல்லோலப்படுகிறது.

வெள்ளையன் எதையோ மோப்பம்பிடித்துவிட்டது. தம்பர் உசாராகிறார்.

“வெள்ளையா... அதுதான்ரா... இடைஞ்சலாய்க் கிடந்தால் மற்றப் பக்கமாய் வந்து, சுத்திவளை... மற்றப் பக்கமாய் வா...” நாயைவிடத் தம்பரின் உற்சாகம் கூடிவிட்டது. அவர் சுற்றிச் சுழலுகிறார்.

வெள்ளையன் பற்றைகளை இடறி எறிவதும் வெளியில் வந்து பற்றையைச் சுற்றிச் சுற்றி ஓடுவதும்... மீண்டும் பற்றைக்குள் புகுந்து இடறி இடறிக் கால்களால் மண்ணைத் தோண்டி எறிவதும்... தோண்டிய இடத்தில் முகத்தை வைத்து முகர்வதுமாய் போராடுகிறது.

“வெள்ளையா.... விலகு நான் பார்க்கிறேன்... என்ன புத்துக்கை விழுந்திட்டுதே... கொஞ்சம் விலகு வெள்ளையா!” விலகவே மனமில்லாது நிற்கும் நாயைப் பலாக்காரமாக விலக்கிவிட்டுத் தமது கையிலுள்ள சுத்தியினால் பற்றைகளை வெட்டி வழி செய்து கொண்டு புற்றை நெருங்குகிறார் தம்பர்.

“இது என்னடாப்பா... இடைஞ்சலாய்க் கிடக்குது... மம்பெட்டியாலைகூட வெட்டேலா போல கிடக்கு வெள்ளையா... தம்பி... வாடா... வந்து விட்டு வீசாடியா நிண்டு பார்... என்னாலை வெட்டேலா... புத்துக்கை கிடக்குது போல... வந்து பாரடி ராசா...” இயலாத நிலைமையை உருக்கமான

வார்த்தைகளால் வெள்ளையனுக்குக் கூறி உசார்படுத்துகிறார் தம்பர். வெள்ளையன் உள்ளே நுழைகிறது. மீண்டும் முன்னங் கால்களால் புற்றை விராண்டுவதும் முகத்தை வைத்து முகர்வதுமாக அவலப்படுகிறது.

தம்பர் சற்று ஓய்வாக மர நிழலில் அமர்கிறார்.

சுதியென உடும்பு ஒன்று புற்றுக்குள்ளிருந்து விடுபட்டு வெள்ளையனையும் ஏமாற்றி விட்டு ஓடத் தொடங்குகிறது. தம்பர் தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டு எழும்புகிறார்.

“பிட்யடா.. பிட்யடா.. அள்ளடா.. அள்ளடா...”

அந்தப் பிராந்தியம் கொஞ்ச நேரம் தம்பரின் உற்சாக ஒலியால் நிலை தளர்ந்து அமைதியாகிறது. வெள்ளையன் திறமையாக உடும்பைப் பிடித்து விட்டது. தம்பர் மகிழ்ச்சியோடு வெள்ளையனைத் தட்டிக் கொடுக்கிறார்.

“எனக்குத் தெரியும் ராசாத்தி... எப்படியும் பிடிச்சுப் போடுவாய்” என்று வெள்ளையன் எஜமானின் பாராட்டினால் உடலை வளைத்து வாலைக் குழைத்து நெளிகிறது. தம்பர் உடும்பை எடுத்து அதன் வாலால் உடும்பின் தலையைச் சுற்றி முன்னங்கால் பாத்துள் வாலைச் சொருகி உடும்புக் கட்டுப் போடுகிறார். அந்தப் பருத்த உடும்பைப் பார்க்க பார்க்க அவர் முகத்தில் பெருமையின் சாயல் இழையோடுகிறது.

அந்த உடும்பைத் தாம் முன்னர் பிடித்த முயலோடு கோர்த்துக் குடைலையாகக் கட்டுகிறார் தம்பர். “இண்டைக்கு இது போதும் நடவெடா வெள்ளையா” வெள்ளையன் முன்னே செல்ல வேட்டையை முடித்துக் கொண்டு தம்பர் மணவெட்டி, கத்தி, குடலை சகிதம் கம்பீரமாகப் பின்னே நடக்கிறார். தம்பருக்குச் சுமார் எழுபது வயதிருக்கும். அவருக்கு அந்த வயதென்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். கணிப்பு என்கிற அளவுக்கு உட்படாத தோற்றம்.

தலையில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நரை மயிர்கள் குத்திட்டு நிற்கின்றன. முகம் வெளுத்து நெற்றிச் சதை சுருங்கி செறிந்த புருவ விளிம்புகளும் கனத்துத் தொங்கிய கன்னத் தசைகளும் மயிர்களால் கவியப் பெற்று அதையும் ஊடுருவிக் கொண்டு அவரது சிவந்த கண்கள் மாலைச் சூரியனைப் போல பளபளத்துக் கொண்டு தெரிகின்றன. இவை எல்லாவற்றையும் வெற்றி கொண்டு தம்பரின் அகண்ட கூரிய நாசி மேலெழுந்து கம்பீரமாகக் காட்சி தந்து கொண்டிருந்தது.

தம்பரின் மெலிந்த தேகம் உடும்புத்தோலைப் போல் சொர சொரத்து முந்திரிகை வற்றல் போல் சுருங்கி அலையாகக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கும். தம்பர் வயதுக்கு மீறிய செயல் செய்யும் ஒரு பிரகிருதிதான். அவரின் உடம்பில் ஒரு நான்கு முழத்துண்டும் ஒரு போத்தல் மேல் துணியும்தான் கிடக்கின்றன. பொத்தல் துணியால் அழகான ஒரு தலைப்பாகை கட்டியிருக்கிறார். அவ்விருதுண்டுகளும் சலவைக்குப்போய் எத்தனை நாளோ யாரறிவார்? தம்பருக்குக்கூட அது சலவைக்குப் போட்ட எத்தனை நாளென்பது ஞாபகம் இருக்காது.

அவருக்கு உறவு என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கு

உயிரோடு யாரும் இல்லை. அந்த நாய்தான் அவரது அண்ணன், தம்பி, மகன், மனைவி எல்லாம்.

தம்பரும் நாயும் ஒரே மாதிரி அந்த நாய்க்கும் வயது கடந்து விட்டது. மெலிந்த எலும்புகள் உடலைப் புடைத்துக் கொண்டு வெளியில் தெரிய முன்னங்கால் ஒரு பக்கம் சாய்ந்து தம்பரைப் போல் கம்பீரமாக நடக்கும் ஓர் அலாதி.... நாய்தான்... தம்பர்... தம்பர்தான் நாய்.

தம்பர் அந்தக் கறுத்த நாய்க்கு ஏன்தான் வெள்ளையனென்று பெயர் வைத்தாரோ? வெள்ளையன் என்று சொல்வதற்கு அந்த நாயில் சாட்டிற்காவது ஒரு சிறு வெள்ளை... கிடையவே கிடையாது. ஆனால் அதற்குத் தம்பர் இட்ட பெயர் வெள்ளையன், இது ஏன் என்பது இன்னமும் கூட ஒருவருக்கும் புரியவில்லை.

தம்பர் வேட்டையில் மிகவும் கெட்டிக்காரர். வேட்டைக்கு அவர் வெளியில் சென்றால் வெறுங்கையோடு திரும்புவது கிடையாது. வேட்டையில் மட்டுமல்ல வேட்டையைப் பற்றி வர்ணிப்பதிலும் அவர் மகாதீரர்.

கைகளை வீசி வேட்டையில் என்ன நடந்தது. வெள்ளையன் எப்படிப் பிடித்தது. தாம் என்ன செய்தார் என்பதை அவர் நடித்துக் காட்டுவார்.

வேட்டையில் புலியான அவருக்கு “வெலிச்சோர்... தம்பர்” என்று கூட ஒரு பட்டம். தம்பருக்கு ஊரில் நல்ல மதிப்பு. யாராவது “தம்பர் முயல் தின்ன ஆசையாகக் கிடக்குது” என்று சொன்னால் போதும், அன்று அல்லது அதற்கு மறு நாள் அந்த ஆசையைத் தம்பர் நிறைவேற்றுவார். தம்பரோடு யாரும் வேட்டைக்குப் போவது இல்லை. போனால் ஒரு மிருகத்தையும் தப்பியோட விடக்கூடாது. அப்படி ஏதாவது நடந்தால் தம்பர் சாதாரணமாக இருந்துவிட மாட்டார். அந்த மனிதர் மேல் ஒரே வசை புராணம் பாடி முடிப்பார். இந்த ஒரு காரணத்திற்காவே அவரோடு யாரும் போவது இல்லை. மற்றும் படி அவருக்கு ஊரில் நல்ல மதிப்பு.

வெள்ளையனோடு வேட்டையாடிக் கொண்டு தம்பர் திரும்புவதும் இதனால் தான். பலர் வேட்டைக்குப் போனால் எல்லோருமாக வேட்டையாட வேண்டும். இது அவருக்கு மட்டும் தானே ஒன்று அல்லது இரண்டு அது போதும். வயதான காலத்தில் நாயையும் தம்மையும் வருத்துவதற்கு அவர் விரும்புவது இல்லை.

அவருக்குச் சாப்பாடு போட்டுக் கொண்டிருக்கும் அந்த வெள்ளையனுக்கு முதலில் சாப்பாடு போடாமல் தான் உண்ணமாட்டார் தம்பர். அவரது கூப்பன் எப்போது தொலைந்து போயிற்றோ அன்றிலிருந்து அவர் சோறு

உண்பதில்லை. முயல் இறைச்சியும் உடம்பு இறைச்சியும்தான் அவரது அன்றாட உணவு. அவரை உயிருடன் உலாவ விடுவதே அந்த இறைச்சிகள்தான் என்று தம்பர் கூறுவார். எனவே அவரது உயிர் வெள்ளையன். வெள்ளையன் இல்லாது விட்டால் உடும்பேது? முயலேது?

“பாற்றா... பாற்றா... உதுக்குள்ளான்... உதுக்குள்ளான்” சூரியன் சந்தாதோட்ட வடலிக்குள் விழுந்து விட்டான். தம்பர் வேட்டையை இன்னமும் முடிக்கவில்லை. அவர் கையில் உடும்புக் குடலையோ, முயல் குடலையோ இல்லை. ஒன்றுமே பிடிபடாத ஏமாற்றம் அவரது வார்த்தையில் “ராசா உதுக்குள்ளான்ரி கிடக்குது எடி... பாற்றா... பாற்றா...” தம்பர் துரிதமாக இயங்குகிறார். இல்லை இயங்குவது போல் நடக்கிறார். வெள்ளையன் பற்றைக்குள் நுழைந்து வளைந்து மோப்பம் பிடிக்கிறது. வெள்ளையனின் முந்தைய சுறுசுறுப்பு இல்லை. ஏன் தம்பரும் அப்படித்தான். வயது போய் விட்டது மட்டுமல்ல மத்தியானத்துச் சாப்பாடு கூட இன்னமும் வயிற்றுக்குள் போகவில்லை.

தம்பர் முன்பென்றால் இவ்வளவுக்கு வேட்டையை முடித்துவிடுவார். ஆனால் இன்று அவருக்கு வேட்டையை முடிக்க விருப்பமில்லை. “வெலிச்சோர் தம்பர் வெறுங்கையோடு திரும்புவதா?... “பாற்றா... பாற்றா கிடக்கடா எழுப்படா... வெள்ளையா உதுக்குள்ளான்... உதுக்குள்ளான்.”

ஈனஸ்வரத்தில் முனுகுகிறார் தம்பர். கடமைக்காகப் போராடுகிறது வெள்ளையன். “தம்பி மற்றப் பத்தையைப் பாரடி... கிடக்குது எழுப்படி இராசா... ஒண்டெண்டாலென்ன... எழுப்படி இராசா” வெள்ளையன் ஆவேசமாக மோப்பம் பிடிக்கிறது.

“தம்பி பொழுதுபட்டால் பட்டுக்கும் நீ பாரடி ராசா... பாற்றா... பாற்றா” தம்பருக்கு வீட்டிற்குப்போகும் எண்ணமே இல்லை. வெள்ளையனுக்குப் போக மனமிருந்தாலும் தம்பரில்லாமல் அது போக முடியுமா? தம்பர் போகத்தான் விடுவாரா?

பற்றைகளை இடறுகிறது வெள்ளையன், முட்கள் அதன் உடலைக் கீறி, இரத்தம் கசிந்து அதன் எலும்புடலில் உறைகிறது. வேதனையைக் காட்டிக் கொடுக்காமல், எஜமானுக்காக மோப்பம் பிடிக்கிறது வெள்ளையன். “தம்பி பாற்றா... கிடக்கடா... கிடக்கடா... பாற்றா... பாற்றா... வெள்ளையா... எழுப்படா” வெள்ளையன் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்கிறது. “மற்றப்பத்தையுக்க போடா... அதையும் பாரடா... உதுக்குள்ளை கிடக்கெடா...” வெள்ளையனின் நாசியில் ஏதோ தட்டுப்பட்டு விட்டது.

தம்பர் உசாராகிறார். “விட்டிடாதை... கிடக்குது எழுப்ப... எழுப்ப...” வெள்ளையனின் சாமர்த்தியத்தால் ஒரு சிறிய உடும்பு எழும்பி விட்டது. “பிடியடி... பிடியடி. அள்ளடா... அள்ளடா வெள்ளையா.”

வெள்ளையனாலும் ஓட முடியவில்லை. தம்பராலும் ஓட முடியவில்லை. உடும்பு ஓர் அடர்ந்த புதருக்குள் நுழைந்து விட்டது.

தம்பருக்கு ஆத்திரம் “உதைப்பிடிக்காமல்... விடுறேல்லை ராசாத்தி உள்ளுக்கைப்போய்... எழுப்படி... நான் இஞ்சாலை நிக்கிறன்” தம்பர் வெள்ளையனை ஊக்குவிக்கிறார்.

வெள்ளையன் பற்றையைச் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது. உள்ளே நுழையாமல் வெளியிலே நின்று கொண்டு சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது. மோப்பம் பிடிக்கிறது.

“வெள்ளையா... பயப்படாதை... உள்ளுக்கை போய் எழுப்படா தம்பி” “போடி... உள்ளுக்கை போய் அதை எழுப்ப... உதையாவது பிடிச்சுக் கொண்டு வீட்டை போவம்”

வெள்ளையன் உள்ளே நுழைகிறது, எதனுடனோ போராடும் ஒலி. அதனால் அந்தப் பற்றையை கிடுகிடுக்கிறது. “வெள்ளையா... விட்டிடாதை படுக்கையில் வைச்சு அமத்து” தம்பர் வெளியிலே நின்று ஆவேசமாகக் கத்துகிறார். சிறிது நேர அமைதிக்குப் பிறகு வெள்ளையன் வெளியே வருகிறது. அதன் வாயில்....

தம்பர் அதை வாங்க மகிழ்ச்சியோடுகையை நீட்டுகிறார். “பாம்பு... ஐயோ வெள்ளையா... இது என்ன...? தம்பரின் வாய் பயத்தால் அலறியது. வெள்ளையன் வலிகண்ட நாயைப் போல நிலத்தில் சரிகிறது. அதன் உடல் நீலம் பாரித்து.... தம்பர் கதறினார். அவரது தாயும் தகப்பனும் இறந்த போதும் மனைவி மக்கள் வீடு மடிந்த போதும் எப்படி அழுதாரோ அதேபோல இது அவரது கடைசி நஷ்டம். அவரது உணவுக்கு வழி செய்யும் அந்த உயிரின் நாடித்துடிப்பு மெதுவாக அடங்கிக் கொண்டுருந்தது.

“சமரசங்களால் கிடைக்கும் பலன்களைக் காட்டிலும் போராடுவதால் கிடைக்கும் நஷ்டங்களை நான் மதிக்கிறேன்”
இன்குலாப்

நந்தினிசேவியர் எனும் நேசஇயக்கம்

1

ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்வில் பலவகையான மனிதர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுவதுண்டு. அந்த மனிதர்களில் பலர் சிறந்த நண்பர்களாகவும், ஒரு சிலரே நெருக்கமான நண்பர்களாகவும் மாறுவதுண்டு. நான் இங்கு சிறந்த- நெருக்கமான என்று சொல்கின்ற பொழுது சிறந்த நண்பர்கள் என்பது அவர்களின் சிறந்த பண்புகள் காரணமாக அவர்கள் எமக்குச் சிறந்த நண்பர்களாக மாறுவதுண்டு. அதே நேரத்தில் நெருக்கமான நண்பர்கள் என்கின்ற பொழுது, நமது தனிப்பட்ட, அந்தரங்கமான விடயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் தகமை கொண்டவர்களையே நான் நெருக்கமான நண்பர்களாக அடையாளப் படுத்துகிறேன்.

என் வாழ்விலும் பல சிறந்த நண்பர்களும் நெருக்கமான நண்பர்களும் இருந்து இருக்கிறார்கள் இன்னும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். நான் இலக்கியத் துறையில் முழுமையாக ஈடுபாடு கொண்ட பின் அறிமுகமான சிறந்த நண்பரும், பிற்காலத்திலும் நெருக்கமான நண்பராக வாய்த்தவர்தான் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள். அவர் மூலம்தான் எனக்கு இலக்கிய உலகை சார்ந்த பல சிறந்த நண்பர்கள் கிடைத்தார்கள். அவர்களில் இலக்கிய உலகை சார்ந்த நண்பர்களில் நண்பர் வதிரி சி, ரவீந்திரனும் ஒருவர். அவர் எனக்கு நெருக்கமானது, என் வாப்பாவின் நண்பரும், அதன் மூலம் எங்கள் வீட்டுக்கு ஆங்கில டியூசன் ஆசிரியராக அறிமுகமான யாழ்ப்பாணம் நெல்லியடியை சேர்ந்த காலம் சென்ற திரு குணசிங்கம் அவர்கள் மூலம் அறிமுகமான ரவீந்திரன் மூலம்தான் எனக்கு நந்தினி சேவியர் நெருக்கமானவர். அவரை நான் ஏற்கனவே ஈழத்தின் முக்கிய இலக்கிய ஆளுமையாக அறிந்து வைத்திருந்தேன். அவரது பெரும்பாலான படைப்புகள் மூலம் அவரை நான் பரிச்சயப்படுத்தி

வைத்திருந்தேன். 2007ஆம் ஆண்டு அவர் இருதயச் சிகிச்சைக்காகக் கொழும்பு வந்த பொழுதுதான். அவரை முதல் முதலாகச் சந்தித்தேன். நெருக்கமானேன். அவர் எனக்கு நெருக்கமான நண்பரான பின்வந்த காலகட்டங்களில் நானும் அவரும் நேரில் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் குறைவாகவே இருந்தது. அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்ட விருதுகளைப் பெறவோ, தனிப்பட்ட பணிகள் நிமிர்த்தமோ, அவர் கொழும்புக்கு வரும்பொழுது அவரைச் சந்திப்பேன்.. ஆனால் தொலைபேசி மூலம் நாங்கள் நாள் தவறாமல் பேசுவோம். பல விடயங்களைப் பற்றி விவாதிப்போம்.

என் வாழ்க்கையில் இலங்கையின் பல பாகங்கள் சென்றிருந்தாலும் நந்தினி ஏற்பாடு செய்திருந்த 2011 ஆம் ஆண்டு கொடகே வெளியீடாக வெளிவந்த அவரது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதியான நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம் நூல் வெளியீட்டு விழா அவர் வசித்த திருகோணமலையில் நடந்த பொழுதுதான், நான் முதல் முதலாகத் திருகோணமலைக்கு சென்றேன். பின் வந்த நாட்களில் அவர் திருகோணமலையில் ஏற்பாடு செய்த இலக்கிய கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டேன், இவ்வாறாக அவருடனான எனது நேசம் தொடர்ந்தது.

2

நந்தினி சேவியரை பொறுத்தவரை அவரது இளம் காலத் தொடக்கம் இடது சாரி இயக்கத்திலும், அதன் வழியாக முற்போக்கு இலக்கியத்தின் இயக்கத்துடனும் சாதியப் போராட்ட இயக்கத்திலும் இணைந்து செயற்பட்டவர். அவற்றின் வரலாற்றையும் அவ்வியக்கங்கள் சார்ந்த தகவல்களையும் நன்கு அறிந்தவர். அதன் காரணமாக அவருடன் நேசம் பாராட்டிய என்னைப் போன்றவர்கள் இடது சாரி முற்போக்கு இலக்கியம், சாதி அரசியல் போராட்டம் ஆகிய இயக்கங்களைப் பற்றி நன்கு அறிந்து கொள்ள கூடியதாக இருந்தது. நந்தினி மேற்படி இயக்கங்களுடன் செயற்பட்ட டொமினிக் ஜீவா மீது மதிப்புக் கொண்டவர். அந்தக் காலத்தில் ஜீவாவின் நூல்வெளியீட்டில் கலந்து கொண்டு கருத்துகளை முன் வைத்தவர். பிற்காலத்தில் அவ்விருவர்கள் சார்ந்த இடதுசாரி இயக்கங்களிடையே கருத்தியல் ரீதியாக ஏற்பட்ட வேறுபாடுகள் மீறியும் டொமினிக் ஜீவா மீதான மதிப்பைத் தொடர்ந்தவர். டொமினிக் ஜீவாவை பொறுத்தவரை, கருத்து வேறுபாடு கொண்டவர்களுடனும் நேசம் பாராட்டியவர், தனது மல்லிகையில் களம் அமைத்து

கொடுத்தவர்.. அந்த வகையில் நந்தினியின் சிறுகதையையும் 2007 ஆம் ஆண்டு சேவியரின் அட்டைப் படத்தையும் வெளியிட்டவர், நந்தினி சேவியரைப் பொறுத்தவரை தான் சார்ந்த கருத்தியல் பக்கம் நின்று செயற்பட்டவர். எந்தவொரு விட்டுகொடுப்பும் செய்யாதவர். அவர் சார்ந்த கருத்தியலுக்கு எதிரான எந்தவொரு தனிமனிதர்களுடனோ, அமைப்புகளுடன் எந்த வகையான சமரசம் செய்து கொள்ளாதவர். ஜீவாவை போல் ஆவேசமிக்கவர். ஆனால் மாற்று கருத்து உடையவர்களுடன் நேசம் பாராட்டியவர். ஆனால் அவரைக் கணிசமானவர்கள் சரியான முறையில் அங்கீகரிக்கவில்லை. அதைப் பற்றி அவர் கவலைப்பட்ட தில்லை. நேச உறவு கொண்டிருந்த என்னைப் போன்றவர்கள் அதை அவதானித்து, அவரை எங்கெல்லாம் முன்நிறுத்த வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் முன்நிறுத்தி வந்துள்ளோம்.. அதே வேளை அவரை மலின்படுத்தா வண்ணம், பார்த்துக் கொண்டேன். அத்தோடு அவரது கருத்தியலுக்கு முரணானவர்களுடன் அவர் சமரசம் செய்து கொள்ளும் நிலை ஏற்படாத வண்ணமும் நான் பார்த்துக் கொண்டேன்.

3

இணையம் மற்றும் சமூக ஊடகங்களின் வருகை பரவலான பின் தமிழ் சூழலில் முதலில் இணைய தலை முறையினரும், பிற்காலத்தில் மூத்த தலைமுறையினரும் அவற்றில் ஈடுபட்டார்கள்.. அதற்குக் காரணம் இணையம் மற்றும் சமூக ஊடகங்களில் தமிழ் மொழியின் பயன்பாடு சரியான முறையில் அறிமுகமானதுதான். அவ்வாறாக இணைய மற்றும் சமூக ஊடகங்களில் ஈடுபட்ட மூத்த தலைமுறையினர்களில் ஒருவராக நந்தினி சேவியர் திகழ்ந்தார். அவர் சமூக ஊடகங்களில் இணைந்து தன்னுடைய கருத்துக்களை முன்வைக்கத் தொடங்கினார். கணனி மற்றும் மடி கணனி வழியாக இணைய தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கான பரிச்சயம் அவருக்கு இருந்த பொழுதும், அவருக்கு மிகப் பிடித்தமான இணையதொடர்பு ஊடகமாகக் கைத்தொலைபேசி அமைந்தது. கைத்தொலைபேசியை பயன்படுத்தி மிகக் காத்திரமான சர்ச்சைக்குரிய கருத்துக்களை எல்லாம் அவர் முன்வைத்தார். பொதுவாகச் சிறு குறிப்புகளையும் மட்டுமே வெளிப்படுத்தக் கைத்தொலைபேசியைப் பயன்படுத்தி வெளிப்படுத்தி வந்தார்கள் என்னைப் போன்றவர்கள் உட்பட. மற்றபடி நீண்ட தொடர்கள், கட்டுரைகள் எழுதுவதுவதற்கு கணினி அல்லது மடிக்கணினியை பயன்படுத்தி வந்தார்கள். ஏனெனில்

கைத்தொலைபேசிகளில் எந்த வகை கைத்தொலைபேசியானாலும், கணினி அல்லது மடிக்கணினி திரையுடன் ஒப்பிடும்பொழுது மிகச் சிறியது. அதைப் பயன்படுத்தி நீண்ட ஆக்கங்கள் எழுதுவது பெரும் சிரமம். அந்தகைய சிரமத்தை மீறித் தொலைபேசியின் சின்னத் திரையைப் பயன்படுத்தி, நந்தினி சேவியர் சமூக ஊடகங்கள் குறிப்பாக, முகநூலை பயன்படுத்தி சாதனை ஒன்றை செய்தார். அது பிடித்து சிறுகதை என்ற தலைப்பில் நீண்டதொரு தொடரை எழுதினார். அதில் ஈழத்தின் தமிழ் சிறுகதையாளர் 600 பேர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை அவர் எழுதி முடித்தார். அவற்றில் முதல் 200 சிறுகதையாளர்கள் பற்றிய குறிப்புகளைத் தொகுத்து 2019 ஆம் ஆண்டு பிடித்த சிறுகதை என்னும் தலைப்பில் கொடகே வெளியீடாக 600 பக்கங்களைக் கொண்ட தொகுப்பாக வெளியிட்டேன். அத்தொகுப்பு 2019 ஆண்டு துரைவியின் ஆய்வு நூலுக்கான விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது. 2013 ஆம் ஆண்டு அவருடைய இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதியான நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி கொடகே வெளியிடாக 2012 ஆண்டு வெளிவந்தது. அது இரண்டாவது பதிப்பைக் கண்டதோடு, அது தேசிய சாகித்திய, கொடகே சாகித்திய விருதுகளையும் பெற்றுக் கொண்டது. அவை சேவியருக்கு வழங்கப்பட்ட அங்கீகாரமாக அமைந்தன. அந்த வகையில் அவற்றோடு தொடர்பு கொண்டவன் என்ற முறையில் எனக்கு மகிழ்ச்சி அளித்தது. நந்தினி தொகை அளவில் குறைவாகத்தான் எழுதியவர் ஆனால் அவரது படைப்புகள் ஒவ்வொன்றும் காத்திரமான படைப்புகள். அவரது கணிசமான படைப்புகள் நூலுருவம் பெற்றிருக்கின்றன. அவர் எழுதிய நாவல் ஒன்றும் ஒரு சில சிறுகதைகளும் நூலுருவம் பெறாமல் இருக்கின்றன. அவர் முகநூலில் எழுதிய பிடித்த சிறுகதை தொடரின் 600 எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளில் முதல் 200 குறிப்புகள் நூலுருப் பெற்றிருக்கின்றன. மிகுதியான 400 எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் நூலுருவம் பெற இருக்கின்றன. நந்தினி சேவியரின் நூலுருவம் பெறாத படைப்புகளை நண்பர்கள் உதவியோடு நூலுருவம் பெற வைக்கவேண்டியது எமது கடமையாகும்

4

கடந்த ஐம்பது வருடகால எனது இலக்கிய வாழ்வில் எனக்குப் பல மதிப்புமிக்க நண்பர்கள் கிடைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நான் பல விஷயங்களைக்

கற்றுக் கொண்டேன். அந்த வகையில் அவர்கள் என் வாழ்வில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்கள். அப்படி வாய்த்த நண்பர்களில் இந்த நாட்டின் முக்கிய எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் முக்கியமானவர். அவர் எனது இலக்கிய வாழ்வின் அடிப்படை வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர். அடுத்தவர் என் இலக்கிய வாழ்வின் பிற்காலத்தில் அறிமுகமானவர்தான்

இந்த நாட்டின் இன்னுமொரு முக்கியமான எழுத்தாளர் நந்தினி சேவியர் அவர்கள். அவர் மூலமும் நான் கற்று கொண்ட பல விடயங்களும் காத்திரமானவை. அவருடனான நேசம் மிக நெருக்கமானதும் மறக்க முடியாத ஒன்றாகவுமே அமைந்தது..

நந்தினி சேவியரும் நானும்....

நந்தினி சேவியர் அவர்களை, அவரின் எழுத்துக்களின் மூலம் 1976 காலப்பகுதியில் எழுத்தாளராக அறிந்தேன். அவரை நேரில் கண்டு, கதைத்து, மகிழ்ந்து, தமிழ் கலைகள் பற்றி கலந்து உரையாடியது 1983ம் ஆண்டு தொடக்கம் அவர் இறையடியில் இளைப்பாறும் வரையிலாகும். அவர் எழுதியவை பற்றி, அவர் பெற்ற விருதுகள் பற்றி அவரின் கொள்கைகள் பற்றிப் பற்பல, பேராசிரியர்கள் பண்டிதர்கள், எழுத்துலக ஜாம்பவான்கள் எல்லாம் நிறையவே சொல்லியுள்ளார்கள். எழுதியுள்ளார்கள் ஆதலால் அவரை எழுத்தாளனாக, நல் விமர்சனாக, தீவிர வாசகனாக, எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்து உயர்த்துபவனாக, நல்ல நண்பனாக நான் அறிந்து கொண்டமை பற்றிய எனது அனுபவத்தைப் பகிர்கின்றேன்.

ஆம்... ஆயிரத்தித்தொளாயிரத்தெண்பத்திமுன்றாம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் நான் பருத்தித்துறை மாவட்ட நீதிமன்றில் எழுதுநராகக் கடமையாற்றிக்கொண்டிருந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவரைச் சந்திக்க வேண்டும் என்கின்ற ஆர்வமேலீட்டால் உந்தப்பட்டு அவரின் இல்லந்தேடிச் சென்றேன் என்னை அறிமுகப்படுத்தியதும், நான் எதிர்பார்த்திராத விதத்தில் "அட தர்மாவா!, வாறும்..வாறும்" என அன்போடு அழைத்து உபசரித்து, அமரச் சொல்லி புன்னகை முகத்தில் தவழ "உம்முடைய ஆக்கங்களப் படிச்சிருக்கிறன்..இன்னும் நிறைய எழுதும்...அதவிட நிறைய வாசியும்..பிறமொழி நூல்களின் மொழிபெயர்ப்புக்களையும் கட்டாயம் வாசியும்" என்று முதல் நாள் அறிமுகத்தில் சொன்னதை, அவரோடான, எனது சந்திப்புக்கள் நிகழும் போதெல்லாம் சொல்லிச் சொல்லி, என்னைச் சோர்வடையாமல் தொடர்ந்து வாசிக்கவும் எழுதவும் வைத்த, அவரின் பேரன்பை என்றும் என்னால் மறக்க முடியாது.

1985ல் எனக்கு ஏற்பட்ட இடரினை அவருக்கு, பருத்தித்துறையில் நாம் வழக்கமாகச் சந்தித்து அளவளாவி மகிழும், அல்வாய் முத்துமாரியம்மன் கோவிலுக்கு அண்மையில் உள்ள திறந்தவெளித் திடலில் வைத்து

சொன்ன போது, வேதனைப்பட்டுவிட்டு "இதைக் கட்டாயம் ஒரு ஆவணப்பதிவாகப் பதிவிட வேண்டும் நாவலாக எழுதும்" என்றார் "முயற்சிக்கிறேன்" என்றேன். "உதென்ன முயற்சிக்கிறன் என்கிறீர்...? எனக்கு இவ்வளவு நேரம் நீர் சொன்னதே யதார்த்தமான கதை ஒண்டப் படிச்சமாதிரித்தான் இருக்கு அதைக் கொஞ்சம் விரிவா நாவலாக இண்டைக்கே எழுதத் தொடங்கும்" என்றார். அதன் பின்னர் காணும் இடமெல்லாம் "நாவல் எழுதியாச்சா" என்று கேட்ட வண்ணமே இருந்தார். அந்த அன்புகலந்த தூண்டுதலால் எழுதி முடித்துவிட்டு, கையெழுத்துப்பிரதியை அவரிடம் கொடுத்தேன் மறுநாளே என்னைச் சந்தித்து அதனை என்னிடம் தந்தார். "அருமையா இருக்கு புத்தகமாப் போடும்" என்றார். நாட்டுப் பிரச்சினையாலும் எனது பொருளாதார பிரச்சினையாலும் புத்தகமாக 2017ல் அதை "அந்த மூன்று நாட்கள்" என்ற தலைப்பில் நாவல் வடிவில் வெளியிட்டேன். அதில் அவர் பற்றிய ஊக்குவிப்பையும் முன்னுரையில் எழுதி உள்ளேன். நாவலை அவரிடம் கொடுத்ததும் அவர் பெற்ற மகிழ்ச்சி, தான் ஒரு நாவலை எழுதிப் புத்தகமாகப் போட்டு மகிழ்ந்ததுபோலிருந்தது. மேலும், நான் எனது ஊரான திருக்கோணமலைக்கு 1990ல் இடமாற்றம் பெற்று வந்தபோது அவர் திருக்கோணமலை மாகாண சபையின் பதிப்பகத்தில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவ்வேளையில் திரு சி.பற்குணம் அவர்களின் தலைமையில் திருக்கோணமலையில் இடம்பெறும் இலக்கிய நிகழ்வுகள் கலந்துரையாடல்கள் பலவற்றிலும், நாமிருவரும் கலந்து கொள்வோம். அதன்பயனாகத், தொடர்ந்த அவரோடான சந்திப்புக்கள்... நட்பாகி, குடும்ப நட்பாகி, நிலாவெளியில் இருக்கும் அவரின் உறவினர் வீட்டிற்கு வரும் வேளையில் எனது வீட்டிற்கும் வந்து சென்றவர்.... நிரந்தரமாகவே சென்றுவிடுவார் என்று நான் எண்ணாத வேளையில் சென்று விட்டாரே! எல்லாம் வல்ல இறைவன் தனக்குக் கதை சொல்ல ஒருவன் தேவைப்பட்டு என் நண்பர் நந்தினியை அழைத்துக்கொண்டான் என எண்ணி மனம் ஆறுதல் அடைய முயல்கிறேன்

நிலாவெளியூர் கெஜ-தர்மா

பயணத்தின் முடிவில்

முன்னொரு தடவையேனும் வந்த பரிச்சயம் இல்லாத நிலையில் கையில் சூட்கேஸ் சகிதம் அவன் அந்த பஸ்ஸைவிட்டு இறங்கினான்.

“யாரைக் கேட்பது...? யாரிடம் விசாரிப்பது....? எதுவுமே தெரியாத புரியாத சூனிய நிலை” வாய் இருக்கிறது. பகல் நேரம். இந்த இரண்டு நம்பிக்கையும் அவனை ஓரளவு துணிவு வறச் செய்தது.

ஆனாலும் விசாரித்து அறிந்து அந்த மனிதனின் முன்பு கூனிக்குறுகித் தெண்டனிடவேண்டுமென்கின்ற கூச்சம் அவனை மேலும் தயக்கமுற வைத்தது. தனது இயலாமையையும் அந்த நிலைமைக்கான காரணத்தையும் தனது தமயனையும் அவன் மிகவும் கடிந்து கொண்டான். சூட் கேசில் கனக்கும் காகிதக்கட்டுக்களும் ஒரு சாரமும்,

துவாயும் மிகமிக பாரமாகி அவனது கையை இழுப்பது போன்ற பிரமை.

“புறப்படுகின்ற பஸ்சில் ஏறி திரும்பவும் யாழ்ப்பாணத்திற்கே போய் விடுவோமா?” விபரீதமான எண்ணமொன்று தலை தூக்கி அவனைச் சஞ்சலமுற வைக்கிறது.

விழுகாலையில் பஸ்நிலையத்தில் அவனை வழியனுப்பும் போது தமையனார் கூறிய வார்த்தைகளை அவன் நினைவு கூர்ந்தான்.

“நான் எல்லாம் அவரோடே கதைச்சனான்... எப்படியும் செய்து தருவார். சேட்டிவிக்கற்றுக்களைக் காட்டு அருள்நாதனுக்கும் தேவனுக்கும் அவர்தானே செய்து குடுத்தவர்... நீ... உன்னிலைதான் இனி விசயமிருக்குது... எங்கடை கஷ்டத்தைப் பார்த்து நடந்துகொள்...”

தனது குணத்தைப்பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தமையால் ஒரு நிதானத்துடன் அவர் வார்த்தைகளை உபயோகிக்கிறார் என்பதை அவன் சட்டென இனங்கண்டு கொண்டான். அந்த நேரமே அவனுக்குத் தன் பிடிவாத குணங்கள் யாவும் விலகிப்போய் விட்ட தான ஓர் உணர்வு எழுந்தது.

“தந்தியடிச்சபடியால் ஆரையேனும் பஸ்ராண்டுக்க அனுப்பி இருப்பார் பயப்பிடாதே” கண்ணாடிப்புறம் எட்டி உரக்க அவர் கூறிய வார்த்தைகள் பஸ்சின் உன்னலிலும் அவனுக்கு மிகத் தெளிவாகக் கேட்டன. அருள்நாதனைப்போல் ஒரு கூட்டுத்தாபன உத்தியோகத்தராக அல்லது தேவனைப்போல ஒரு பாடசாலை ஆசிரியராக தன் தம்பி வரவேண்டுமென்கின்ற விருப்புக்கு அவர் ஆட்பட்டுப் போயிருப்பதை அவன் சில நாட்களாக அவதானித்து வந்திருக்கிறான்.

“உடனடியாகத் தங்களை அனுப்பிவிடவும்” என்ற அந்தத்தந்தி செய்தி கிடைத்ததும் அவர் கொண்ட பரபரப்பும் பதட்டமும் அவனை மிகவும் விசனத்தில் ஆழ்த்தியது.

“அவங்கள் ஒரு அதிஷ்டக்காரங்கள்... உனக்கும் அப்பிடி ஒரு அதிஷ்டந்தான் வந்திருக்குது...”

குசினிப்புறமிருந்து அவனது அண்ணி மெல்லிய குரலில் கூறிய நம்பிக்கையான வார்த்தைகளை அவன் எண்ணிப் பார்த்தான்.

குடும்பமென்ற பெரும்சுமையின் பாரத்தை வலுக்கட்டாயமாகச் சுமந்து நிற்கும் அவர்களுக்கு ஒரு விதத்தில் தன்னாலும் உதவி செய்ய முடியும் என்கின்ற நம்பிக்கை விழுதூன்றியபோது அதனை அவனால் மறுதலிக்க

முடியவில்லை. விடியலில் எழுந்து துறைக்குப் போய் சீலையோடு மாரடித்து, மருந்து நனைத்து, நீலம் தோய்த்துக் கஞ்சி முறுக்கிக் காயவைத்து பிறகு, ஸ்திரிக்கைப் பொட்டியோடு மல்லாடும் தனது தமையனைப் பற்றி அவன் நினைவுக்கு வந்தது. பெரிய குடும்பம் ஏழுபேருக்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள். சோடா, நீலம், கரி விலை ஏற்றம் முடிவு ஏதோ ஒரு தூரத்து உறவினரிடம் கையேந்த வேண்டிய ஓர் இக் கட்டான நிலை...

அதன் விளைவு தந்தியாக உருமாறி வீடு தேடி வந்து அவனைக் கெதிகலங்கடித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. வெள்ளாவிக்கொட்டிலில் துறையடியில் சீலைகாயப் போடுமிடங்களில் அவனது அண்ணனும் அண்ணியும் கூறியவற்றையெல்லாம் சகிப்புத்தன்மையோடு அவன் கிரகித்துக்கொண்டான். சூட்சுமம் கையுமாகப் பஸ்ராண்டில் நின்று கொண்டிருக்கும் அந்த நேரத்திலும் தனக்கு அது எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று என்பதைப்பற்றியும் சிந்திக்கலானான். தெரிந்த முகங்களைத் தேட வேண்டிய அவசியமல்ல. தடிப்பான கண்ணாடி பிரேம் போட்ட கரிய குட்டையான அந்த மனிதன் சில நேரம் வந்திருக்கலாம்.

“நீர் தங்கராசாவா?” தோளில் தட்டும் ஒரு நம்பிக்கை யான கேள்வி. “ஓம்” என்பது போல் தலையசைத்து அந்த மனிதனை அவன் ஏற இறங்கப் பார்த்தான்.

“இப்ப மூதூருக்கு ஒரு லோஞ்ச் இருக்குது போவம்” ரக்சி ஒன்றைக் கை தட்டினார் அந்த மனிதர். ஜெற்றிக்கு விரையும் போதும் லோஞ்சில் ஏறி அது புறப்படும் வரையும் கூட அவன் அந்த மனிதருடன் எதுவும் பேசவில்லை. சில நிமிடங்களின் பின் அவன் கேட்டான்.

“எப்பிடி என்னைக் கண்டு பிடிச்சியன்...?”

“அது ஒன்றும் கஷ்டமில்லை. சீ... சீ சொன்னவர் பஸ்ராண்டில் ஆரேனம் பஸ்சாலை இறங்கி முழுசிக்கொண்டு நிண்டால் அது நீராய் தானிருக்குமென்று நான் கண்டு பிடிச்சிட்டன்.” கலகலப்பாக அந்த மனிதர் பேசியது அவனுக்கு “சுரீர்” என்றாலும் மெதுவாக அவன் சிரித்தான்.

தொலைதூரம் சமுத்திரத்தின் அந்தத்தில் தெரியும் அடிவானக்கறப்பில் நீளமாகத் தெரியும் நிழல்களையும் வெளிச்சவீட்டையும் உற்றுப்பார்த்தபடி அவன் அமைதியாக நின்றான். பல தடவைகளில் அந்த மனிதருடன் அலட்சியமாக நடந்து கொண்ட நினைவுகள் ஏனோ அவனுள் திரும்பவும் திரும்பவும் அலையெழுந்து வந்தன.

“தலைக்கனம் பிடித்த... மிருகங்கள்...” மூதூர் மண்ணில் கால் பதிக்கும் வேளையிலும் அந்த எரிச்சல்

எப்படியோ பீறிடவே செய்தது.

“இவ்வளவு தூரம் வந்திட்டு இனி உதைப்பாக்கேலாது...” அந்த மனிதனைத் தொடர்ந்து உறுதியோடு நடந்தான் அவன்.

அவன் மூதூருக்க வந்து மூன்று நாட்கள் அந்தக் கடற்கரையும் தென்னஞ்சோலைகளும் மரஞ்செடிகளும் ஏதோ ஒரு சினிமாவில் பார்த்த காட்சி ஒன்றின் பிரதிபலிப்பாகி... அவனுக்கு மூதூர் மிகவும் பிடித்துக் கொண்டு விட்டது. வந்த காரியம்...?

அன்று மாலை அவனே அதைக் கேட்பது என்று முடிவு செய்து கொண்டான். லைபிரரி வாசலில் உட்கார்ந்திருந்த அவனை கந்தோர் பீயோன் தேடி வந்தது அவனுக்கு ஒரு பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது.

“தம்பி உங்களை ஜயா கூட்டிக்கிட்டு வரச் சொல்லிச் சொன்னாரு..” மூதூருக்க வந்த பிறகு அவரும் அவனும் பரஸ்பரம் கதைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை. அவனது பொழுதுகள் லைபிரரியிலும்... தியேட்டரிலும்... தேநீர்க்கடைகளிலும்... பள்ளிவாசல் முகப்பிலும்... தேவாலயத்திலும் இறங்குதுறையிலும் கழிந்தது நீண்டதான மூன்று பகல்கள்...

ஏதோ ஒரு நெருக்கமுறாத அன்னியத்தன்மை வாய்ந்த தவிப்பு வேண்டுமென்று செய்துகொண்டதான புறக் கணிப்பு. கந்தோர்வாயிலைக் கடந்து பின்புற தனி அறைக்கு அவன் விரைந்து நடந்தான்.

“எப்பிடி மூதூர் பிடிச்சுதா?” அன்று காலையில் தான் வந்தவனை விசாரிப்பது போன்ற பாவனை.

“ஓ... நல்லாய் பிடிச்சுக் கொண்டுது...” அவனும் அதே தொனியில் பேசினான். அவர் அவனை கதிரையில் உட்காரும்படி கூறிவிட்டுத் தன் முன்னால் விரித்திருந்த பெரிய கொப்பி ஒன்றில் மூழ்கி விட்டார்.

அவன் அந்த மனிதரின் பின் புறமாகத் திறந்து விடப்பட்டிருந்த ஜன்னலால் தெரியும் காட்சிகளை சலனமற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஜன்னலுக்கு வெளியே மூதூருக்கு வெளிச்சந்தரும் ஜெனறேற்ற நிலையும் தெரிந்தது. அதற்கப்பால் கால்வாய்க்கு மேல் வளைந்து தெரியும் பாலம்... அமெரிக்கன்பிளான் கல்வீடு... உடுப்புக்களை காயப்போடும் ஒரு இளம் பெண்... ஊஞ்சலாடும் ஒரு சிறுமி... கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளும் ஒரு அழகான பெண்... அவனது பார்வை திரும்பவும் உள் மீண்டு அவரில் நிலைத்தது. சில கணங்கள் மடிய அவர் மெதுவாக அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

“தேவன் அருள்நாதனாக்கான் உம்மோடை

எப்படி...?”

“என்னோடை அவ்வளவு பரவாயில்லை... நல்ல சினே கிதம்...” அவையள் என்னட்டை வந்ததாலைதான் இப்ப நல்லாயிருக்கினம். இல்லாட்டி உம்மைப்போல இப்பவும் தெருவழியதான் திரியவேண்டும் உம்மடை விசயத்தையும் நான் கவனிப்பன். அவருடைய வார்த்தைகள் கல்லில் விழும் அடிபோல் நெஞ்சில் தாக்குவதை அவன் உணர்ந்து கொண்டான். தலையைக் கவிழ்ந்தபடி உட்கார்ந்திருந்த அவன் முன்லாச்சியைத் திறந்து இரண்டு மூன்று பைல்களைத் தூக்கிப் போட்ட அவர்.

“இது என்ன தெரியுமா? என்பது போல் அவனைப் பார்த்தார். இது அருளின்ரை இதில் அவன் எனக் கெழுதின கடிதங்கள் இருக்கு இது தேவன்ரை இது அல்பிரட்டின்ரை ஒரு காலத்திலை இது தேவைப்படுமெண்டபடியால் வைச்சிருக்கிறன்...” ஒரு மெல்லிய நையாண்டலோடு அந்த வார்த்தைகளை அவர் பேசினார்.

அவன் திகைப்போடு அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இதைல்லாம் தேவையில்லா விசயங்கள் இதுகளை ஏன் எனக்குக் காட்ட வேணும்...?

அவன் மெளனியாகவே இருந்தான். அவர் கேட்டார்.

“நீர் எப்ப ஊருக்குப் போறீர்...? தர்ம சங்கடமான கேள்வி. “நாளைக்கு...”

“புதன்கிழமை போகலாம் தானே....” அவர் அவனை இடைமறித்தார். அவனுக்கு எதுவும் புரியவில்லை.

“புதன்கிழமை நாளையின்டைக்குத்தானே சில விசயங்களிருக்கு நீர் புதன்கிழமைதான் போகிறீர்...” அவர் பேச்சுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார்.

மறுநாளும் ஒரு மெளனத்திலேயே பொழுது கரைந்தது. இரவு அவர் கூறினார்

“ஊரிலை மா அரிசி தட்டுப்பாடு தங்கச்சியின்ரை கலியாணமும் வருகுது நான் கொஞ்சம் சாமான் வாங்கி வைச்சிருக்கிறன். அதைக் கொண்டு போய் வீட்டிலை குடும்... வீட்டிலை வேலி விராயள் அடைக்க வேணும்... கன வேலைகள் கிடக்குது... நீர் தான் நிண்டு செய்யவேணும்... அங்கை ஆம்பிளையாருமில்லை...”

அவர் ஒரு கீழிறங்கின தொனியில் பேசுவது போல் அவனுக்குப் பட்டது. விசயம் எல்லாம் புரிந்து விட்டது போன்ற நிலை. அவன் தீவிர சிந்தனையில் புதைந்து போனான்.

இஸ்திரிப்பெட்டி.... துறை.... லோன்றி.

இரவு முழுக்க அவன் சிந்தித்தபடியே படுத்திருந்தான். பாரிய சாமான் கமையொன்றை பியோன் ரஹீமிடம் கொடுத்து ஜெற்றிக்கு அவனை அனுப்பும் போது அவர் கூறினார்.

“வீட்டிலுவல்களை மறக்க வேண்டாம். முதல்லை சாமான்களைக் குடுத்திட்டுத்தான்... பிறகு உங்கடை வீட்டுக்குப் போம்...”

ஜெற்றிக்கு வரும் வரை ஒரு நிதானமான மெளனத்திலேயே நடை கழிந்தது.

வெடிக்கத் தயாராகும் எரிமலையின் அமைதி.

அவன் லோஞ்சியில் ஏறினான்.

எரிமலை பயங்கரமாக வெடித்தது.

றஹீம் திகைத்துப் பொறிகலங்கி நின்றான்.

சாமானையும் றஹீமையும் மூதூரையும் பின் தள்ளி வேகமாக நகர்ந்தது லோஞ்சி.

புள்ளிகளாக கோடுகளாகத் தெரியும் தென்னஞ்சோலைகளை... வெளிச்சவீட்டை வெறிக்கப் பார்த்தபடி நின்ற அவனின் பார்வை நெடுமூச்சோடு சமுத்திரத்தில் லயித்தது. வீட்டில் வெடிக்க இருக்கும் புகம்பம் அதன் விளைவு...?

“துறை, ஸ்திரிகை, லோன்றி...”

எதையும் எதிர்க்கத் தயாரான ஒரு ஓர்மம் அவனுள் படிந்து இறுகியது.

விமர்சனம்

“ஓர் இலக்கியப் படைப்பின் இயல்புகளை இனங்கண்டு அதை விவரிப்பதும் விளக்கம் தருவதுமே விமர்சகரின் பணி.

“இன்னதைச் செய், இன்னதைச் செய்யாதே” என விதிப்பது விமரிசனம் ஆகாது.

அப்படி விதிக்கும் விமரிசகன் எவராலும் சகித்துக் கொள்ளப்படவும் மாட்டான். ஆனால், விமரிசகனின் விவரிப்பும் விளக்கமும், சிலவேளை படைப்பாளியின் வருங்காலப் படைப்பு முயற்சியைப் பல்வேறு அளவுகளில் வழிநடத்தலாம். இந்த அளவு நேரிடையாகவும் இருக்கலாம். எதிர்மறையாகவும் இருக்கலாம்.!”

இராம . சுந்தரம்.

நந்தினியும் நானும் நெஞ்சாங்கூட்டு நினைவுகளில் சில!

வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபையின் கலாசார அமைச்சு எனது 'நிலாக்காலம்' சிறுகதைத்தொகுதிக்கு வழங்கிய இலக்கிய விருதினைப் பெறக் கல்லூரிக்குச் சென்றிருந்த வேளையில்தான் முதன்முதலாக நான் நந்தினி சேவியரைச் சந்தித்தேன். மண்டப நுழைவாசலில் எனது ஆளடையாளத்தினை நிரூபித்து அனுமதியினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக கலைஞர்கள் வரிசையில் நின்றிருந்த பொழுதில் எனது பெயரை உரக்க அழைத்து அனுமதிச் சீட்டினைக் கையளித்த அந்தக் கலாசார உத்தியோகத்தர் குரலை சற்றே தாழ்த்தி "என்னைத் தெரியவில்லையா?" என்று கேட்டார். பக்கவாட்டில் நான் தலையசைக்கவே "நான் தான் நந்தினி சேவியர்" என்றார் அவர் புன்னகைத் தவாறே. மகிழ்வுடன் கைகொடுத்த என்னை தன்னருகில் நிறுத்திய வண்ணம் வந்திருந்த ஏனைய கலைஞர்களுக்கான அனுமதி அட்டைகளை வழங்கி முடித்தார் வெகு விரைவாகவே.

தனது வலது கைப்புறமாக அமர்ந்திருந்த மற்ற உத்தியோகத்தரைக் காட்டி "இவர்தான் கவிஞர் வில்வரத்தினம்" என்றும் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். பரஸ்பர அறிமுகங்களின் பின்னர் அவ்விடத்திலேயே தரித்து நின்று சிறிது நேரம் உரையாடிவிட்டு 'நிலாக்காலம்' நூலையும் அதில் உள்ளடக்கம் பெற்றிருந்த 'நிலாக்காலம்' கதையையும் பற்றிப் பேசிக்கொண்டே மூவருமாக மேடைப் பக்கமாகப் போனது இன்றும் நினைவில் இருக்கின்றது. அந்த இனிமையான சந்திப்பின் பின்பே நந்தினி சேவியருடன் எனக்கு நெருங்கிய நட்பு உண்டானது என்பேன். எனது அயல் கிராமமான அல்வாயினைப் பிறப்பிடமாக கொண்டிருந்த நந்தினி சேவியரின் முதலாவது சிறுகதைத்தொகுதியான அயற்கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 1993இல் வெளிவந்து விமர்சகர்களின் கவனத்தை ஈர்த்திருந்தது. அவரது முதன்மையான அடையாளமாக விளங்கியதும் அந்தச் சிறுகதைத் தொகுதிதான். அத் தொகுதியில் உள்ள டங்கியிருந்த எந்தக்

கதையை வாசித்திருந்தாலும் அதை நாம் உணரலாம்.

நான்கு ஆண்டுகளின் பின்னர் 2009இல் 'நெஞ்சாங்கூட்டு நினைவுகள்' எனும் எனது அடுத்த சிறுகதைத் தொகுதி வடமாகாண கலாசார அமைச்சின் இலக்கிய விருதிற்குத் தேர்வாகியிருந்தது. இந்தச் செய்தியினை முதன்முதலில் தொலைபேசியில் எனக்கு அறியத்தந்தவர் நந்தினி சேவியர்தான். அத்தொகுதியில் இடம் பெற்றிருந்த 'நெஞ்சாங்கூட்டு நினைவுகள்' கதையை சேவியர் பெரிதும் கொண்டாடுவார். அக் கதையில் உலவி வரும் 'நடுவில் அம்மான்' எனும் பாத்திரத்தை இறுதிவரை நினைவு கூர்ந்து கொண்டேயிருந்தார். இந்த வகையில் என் வளர்ச்சிப் பாதையில் நண்பர் நந்தினியின்வகிபாகம் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. நீண்ட கால இலக்கியப் பரிச்சயத்தாலும் அயராத தேடலாலும் இடையறாத வாசிப்பாளரும் நவீன இலக்கியத்தில் குறிப்பாக ஈழத்து புனைகதை செவ் நெறியில் மிகுந்த பிரகஞ்சை பெற்று விளங்கும் நந்தினி போன்ற ஒருவரது கவனத்தை எனது படைப்புகள் ஈர்த்திருந்தமை உண்மையில் என்னைப் பெருமைப்பட வைத்ததெனலாம்.

நந்தினி சேவியர் எனப் புகழ் பெற்ற தேவசகாயம் சேவியரின் (25.05.1949) இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதியான 'நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்' 2011இல் வெளியாகின்றது. ஈழத்து இலக்கிய வெளியில் நந்தினியை சகலரும் திரும்பிப் பார்க்க வைத்த தொகுதி இது என்பதில் இரு கருத்து இருக்க முடியாது. நந்தினி சேவியர் இந்நூலிற்காகப் பெற்றுக் கொண்ட விருதுகள் வியத்தற்குரியது. தேசிய சாகித்திய மண்டல விருது, கொடகே சாகித்திய விருது, வடமாகாண இலக்கிய விருது என முப்பெரும் விருதுகளையும் நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம் தனதாக்கியிருந்தமை ஈழத்து இலக்கிய வெளியில் சேவியருக்கான தனித்துவமான ஒரு அடையாளத்தைத் தக்கவைத்து இலக்கிய அந்தஸ்தில் அவரை அடுத்த கட்டத்திற்கு இட்டுச் சென்றதெனலாம்.

எனது ஐந்தாவது சிறுகதைத் தொகுப்பாக 'காவியமாய்... நெஞ்சின் ஓவியமாய்...' 2011 இல் வெளிக்கொணரப்படுகிறது. நூலின் பின்னட்டையில் பிரசுரிப்பதற்காக அச்சவேலைகள் ஆரம்பித்தபோது நண்பர் நந்தினியிடம் ஒரு குறிப்புக் கேட்டிருந்தேன். எனது கதைகளை கதை சொல் முறைமையினை சிலாகித்துக் கூறிய அவர் "கடந்த தசாப்த காலத்தில் எழுதப்பட்ட தரமான சிறுகதைகளில்

ஒரு பத்துச் சிறு கதைகளை ஒருவர் தொகுப்பதற்கு முனைந்தால் அக்கதைகளில் ஒன்று இரத்தினவேலோனின் கதையாக முதல் ஐந்து கதைகளுக்குள் நிச்சயம் இடம் பிடிக்கும் என நான் அறுதியிட்டுக் கூறுவேன்." எனப் பதிவு செய்திருந்தார். நந்தினியின் அந்தக் கூற்று சற்று மிகைப்படுத்தப்பட்டது போலவே எனக்குத் தோன்றிற்று. அவ்வரிசை நீக்கிட நான் முயன்ற வேளை 'நீக்கிட வேண்டாம்' என நண்பர் விடாப்பிடியாய் நின்றார். சுக எழுத்தாளர் ஒருவரை தூக்கிவிட முனையும் அவரது பரந்த மனப் பாங்கினை அப்போது நான் இனங்கண்டு கொண்டேன்.

நந்தினி சேவியரின் மூன்றாவது நூலாக 'நந்தினி சேவியர் படைப்புகள்' 2014 இல் அறுவடையாகின்றது. நந்தினி சேவியரின் பத்தி எழுத்துக்களும் அவரது கதைகளைப் போலவே கனதியானவை. வரலாற்றுத் தரவுகள் மிகுந்தவை. அகண்ட பார்வையுடையனவாகவும் ஆழமான கருத்துக்கள் கொண்டனவாகவும், உசாத்துணைக்குரியனவாகவும் அவை அமைந்திருக்கும். வடகிழக்கு மறுமலர்ச்சி சிறுகதைகள், ஈழகேசரிக்கதைகள், ஈழநாட்டுச் சிறுகதைகள் போன்ற பெருநூல்களை ஒப்பு நோக்குகையில் கிடைத்த அனுபவமும் அங்கு தெரிவுக்குழு நடுவராக இருந்ததில் ஏராளம் ஆக்க இலக்கிய நூல்களைப் படிக்கக் கிடைத்த வாய்ப்புகளும் கொள்வனவுக்காகத் திணைக்களத்திற்கு அனுப்பப்படும் நூல்களை மதிப்பீடு செய்யக் கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களும் இத்தகு பத்தியினை எழுத தன்னைத் தூண்டியதென சேவியர் அடிக்கடி கூறிக் கொள்வார்.

எழுத்தாளர்கள் பற்றிய தகவல்களையும், விபரங்களையும் நண்பர் நந்தினி விரல் நுனியில் வைத்திருப்பார். தினக்குரலில் இலக்கியப் பத்தியைத் தொடர்ந்து எழுதி வரும் எனக்கு பல தடவைகள் தகவல்களைத் தரும் 'கூகுள்' ஆகவும் அவர் செயலாற்றியிருப்பார். "நந்தினியின் இந்த வார தினக்குரலில் இன்னார் பற்றி நான் எழுத எண்ணியிருக்கின்றேன்" என அலைபேசியில் உரையாடும் போது கதையோடு கதையாக குறிப்பிட்டால், சில விநாடிகளில் அன்னார் பற்றிய விபரங்களை தனது பத்தியிலிருந்து எடுத்து உசாத்துணைக்காக எனது மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு அனுப்பி வைப்பார். இத்தகு வேகமும் தேடலும் முகநூலில் அவர் தொடர்ச்சியாக எழுதிவந்த "பிடித்த சிறுகதை" எனும் பத்திக்கு மூலவிசையானது எனலாம்.

நூற்றாண்டு கால வரலாறு கொண்ட ஈழச்

சிறுகதைகள் பற்றியும் அதன் ஆசிரியர்கள் பற்றியும் எழுதுவதற்கு அத்துறையுடன் மிக நெருக்கமாக நந்தினி இருந்ததாலேயே 'பிடித்த சிறுகதை' எனும் முகநூலினூடானபத்தி சாத்தியமானதெனலாம். ஈழத்தில் தமிழில் சிறுகதைகள் எழுதியவர்களாகக் கொள்ளப்படும் அறுநூற்றிற்கும் மேற்பட்ட சிறுகதையாளர்களையும் தேடிக்கண்டு பிடித்து அவர்களைப் பற்றி அவர்களே வியக்கும் வண்ணம் முழுமையுடன் எழுதியிருந்த சேவியரின் முயற்சி உண்மையில் விதந்துரைக்கத்தக்கது. இத்தகு பண்பே இத்தொடர் அதிகம் பேசப்பட்டதற்கும் காரணமாயிற்று. திருத்தமானதொரு மொழி நடையில் இத்தொடர் எழுதப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க இன்னுமொரு அம்சமாகும். மிகவும் சுவையுடன் புனைகதைபோல் தொடங்கும் ஒவ்வொரு தொடரும் வித்தியாசமான அனுபவங்களை வாசகரிடையே தொற்ற வைத்துச் செல்வது மற்றுமொரு சிறப்பெனலாம். மிகவும் கருக்கமானதாகவும் அதே சமயம் முழுதளவிலானதாகவும் ஒவ்வொரு அறிமுகத்தினையும் நந்தினி வடிவமைத்திருப்பார். இத்தகு பண்புகளே இத்தொடரிற்கு ஒரு பெறுமதியினை நல்கியிருந்தது எனலாம்.

பொதுவாக இது போன்ற ஆவணமாக்கலின் போது ஆய்வாளர்கள் நடுவுநிலைமை நின்றே செயற்படுவார்கள். ஆனால் தான் வரித்துக் கொண்ட சித்தாந்தங்களிலிருந்தும் சற்றும் விலகாமல் நின்றே நந்தினி சேவியர் இத் தொடரினை எழுதியிருப்பார். இது அவருக்கே உரித்தான பலமெனலாம். தனது சித்தாந்தங்களுக்கு உடன்படாதவர்களையும் தனிப்பட்ட முறையில் தன்னைத் தவிர்த்தவர்களையும் வெளிப்படையாகவே இத்தொடரில் அவர் விமர்சித்திருந்தாலும் அவர்களது படைப்புகள் பற்றியும் புனைவாற்றல் பற்றியும் கண்ணியத்துடன் தன் கருத்துக்களையும் தகவல்களையும் முன் வைத்திருந்தமை நோக்கற்பாலது.

இவ்வகையில் ஈழத்தமிழ்ச் சிறுகதையின் வரலாற்றில் அறநூற்றிற்கும் மேற்பட்ட எழுத்தாளர்கள் பற்றி சரியாகச் சொல்வதாயின் 623 எழுத்தாளர் பற்றி விரிவான தகவல்களை முதன் முதலில் அதுவும் முகநூலில் எழுதியவர் என்ற பெருமையினை நண்பர் நந்தினி சேவியர் பெற்றுக் கொள்கிறார். இற்றைவரை ஒரு சிறுகதைத்தொகுதியேயுமே அறுவடை செய்யாது அவ்வப்போது உதிரிகளாக ஓர் சில

● புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன்

கதைகளை எழுதியவர்களையும் தேடிக்கண்டு பிடித்து அவர்கள் பற்றியும் விரிவாகவும் விஸ்தாரமாகவும் பதிவு செய்திருப்பது இம்முயற்சியில் இதுவரை எவரும் அடையாத ஒரு வெற்றிக்கு நந்தினியை நகர்த்திச் சென்றிருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது. இந்த வகையில் தனது 623 ஆவது இறுதிப்பதிவாக 28.07.2021 இல் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகவும் அநுராதபுரத்தை வாழ்விடமாகவும் கொண்ட கவிதாயினி ஜன்சியுரைப் பற்றி எழுதும் பணியை மேற் கொண்டிருந்தார் என அறியக்கிடைக்கின்றது.

ஆனாலும் மேற்படி 623 பதிவுகளில் மூன்றிலொரு பாகமே அதாவது இருநூறு தொடர்களே 'பிடித்த சிறுகதை' எனும் மகுடத்தில் கவிஞர் மேமன் கவியின் பெரு முயற்சியில் கொடகே நிறுவனத்தினரால் நூலாக வெளிக் கொணரப்பட்டிருந்தது. சமுதாயச் சீர்திருத்த காலம் (1930-1949) முற்போக்குக் காலம் (1950-1960) புத்தெழுச்சிக்காலம் (1961-1983) தமிழ்த் தேசியவுணர்வுக்காலம் (1983க்குப் பின்னர்) என்ற ஈழத்தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றின் நான்கு காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த 200 கதைஞர்கள் தகவலை ஒரே நூலிலேயே தரிசிக்கக்கூடிய வாய்ப்பினை இந்நூல் அமைத்துத் தந்திருந்தது. அந்த வகையில் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பற்றியோ அல்லது அவர்களது நூல்கள் பற்றியோ எழுத விழையும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் கலை இலக்கிய ஆய்வாளர்களுக்கும் அடியெடுத்துக் கொடுக்க வல்ல நல்லதோர் உசாத்துணை ஆவணமாக இந்நூலும் சேவியரின் முகநூல் தொடரும் விளங்கவல்லன என்பதனை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியும்.

நெருங்கிய நண்பர்கள் பற்றி மிகையாகக் கூறுவதும் இலக்கியத்திற்காக நேர்மையான பங்களிப்புச் செய்தவர்களை அடையாளங்காணாது விடுவதும் கருத்து முரண்பட்டவர்களது படைப்புக்களை குறைத்து மதிப்பிடுவதும் அல்லது அவற்றினை இருட்டடிப்புச் செய்வதும் இலக்கிய வரலாற்றுத் தவறுகள் எனலாம்.

இந்த வகையில் இலக்கிய வரலாற்றுக்குக் குந்தகமேதும் ஏற்படாத வகையில் மிக்க அவதானத்துடனேயே இத் தொடரினை நந்தினி நகர்த்தி வந்திருந்தார் என மிகத் தாராளமாகவே கூறலாம்.

நந்தினி அச்சு ஊடகங்களில் வ. தேவசகாயம், தாவீது கிறிஸ்ரோ ஆகிய பெயர்களிலும் எழுதியுள்ளார். தாயகம், மல்லிகை, அலை, வாகை, புதிசு, இதயம், ஒளி,

சிந்தாமணி, வீரகேசரி, தொழிலாளி, சுதந்திரன், ஈழமுரசு, ஈழநாடு போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் இவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. 'மேகங்கள்' கடற்கரையில் தென்னை மரங்கள் நிற்கின்றன ஆகிய நாவல்களையும் 'வயதுபோன மனிதரின் வாரிசுகள்' என்ற குறுநாவலையும் நந்தினி எழுதியிருந்தாலும் அவை எவையும் இதுவரை நூலுருவாக்கப்படவில்லை என்பது விசனத்திற்குரியது. 2012ஆம் ஆண்டிலிருந்து தரம்10 தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும் என்ற பாடநூலில் 'நந்தினிசேவியர் சிறுகதைகள்' என்ற முருகையனின் கட்டுரை இடம் பெற்றிருப்பது நந்தினிக்கு பெருமை சேர்க்க வல்லது.

சமூக மேலெழுகைகளை வாசக அடிமட்டம் வரை சென்றடையும் மொழிநடையில் படிக்கத்தூண்டும் வகையில் எழுதுவதாலேயே நந்தினிசேவியரின் புனை கதைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன எனலாம். இந்த வகையில் அவரது படைப்புகள் பரிவர்த்தனை செய்யப் பட்டிருப்பதாலேயே விருதுகளை இலகுவில் அவை வெல்கின்றன. இவ்விருதுகளின் நீட்சியாக நந்தினி சேவியர் பெற்ற கௌரவங்களும் ஏராளம். முதலமைச்சர் விருது(2011), கொடகே வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது(2015), பேரா தனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தங்கச் சான்றோர் விருது(2014,2015), கலாபூஷணம் விருது(2013), கலைமாமணி விருது(2019) என்பன அவற்றுள் சிலவாகும். விரிவஞ்சி சில விருதுகள் மட்டுமே மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர ஜீவாவின் மல்லிகையும் (2009), ஞானசேகரனின் ஞானம் சஞ்சிகையும்(2009) நந்தினி சேவியரை தமது அட்டைப்பட அதிதியாக்கி கௌரவித்திருந்தன. இக் கௌரவங்கள் யாவும் நந்தினி சேவியருக்கான அங்கீகாரத்தை மேலும் மேலும் மேம்படுத்தி நின்றன.

மாகாண இலக்கிய விருதுகள் மற்றும் கனக செந்திநாதன் கதா விருதுகள், தகவம், மற்றும் ஞானம் போன்ற இலக்கிய அமைப்புக்களின் விருதுகளும் பரிசுகளும் எனது சிறுகதைக்காக அடுத்தடுத்து அறிவிக்கப்பட்ட காலகட்டங்களில் எல்லாம் எனக்கு அடுத்தபடியாக மகிழ்வற்றது நண்பர் நந்தினி சேவியர் தான்! எனது ஆரம்ப எழுத்திலிருந்து இறுதியாக 2011 இல் நான் எழுதிய சிறுகதைவரை எனது 'நெஞ்சாங்கூட்டு நினைவுகளை' என்னுடன் அதிகமாகப் பகிர்ந்து கொண்டவர் என்ற வகையிலேயே இதை என்னால் அழுத்திக் கூற முடிகிறது. நான் பிறந்த மண்ணான பருத்தித்துறை பிரதேச சபையின்

கௌரவம் எனக்குக் கிடைப்பதாக இருந்து இறுதிநேரத்தில் நழுவிப்போன தருணம் என்னைவிட அதீத மன அழுத்தத்திற்குள்ளானதும் நண்பன் நந்தினிதான். அவ்விருதுக் குழு சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்குமே இது தெரியும்! “எப்போதாவது இலங்கையின் உயர் கௌரவம் ஒன்று உன்னைத் தேடி வரும்” என்று அப்போது எனக்கு நண்பன் நந்தினி ஆறுதல் சொன்னார். அவர் கூறியபடியே 2021 இல் எனக்கு ‘கலாபூஷணம்’ விருது கிடைத்தது. ஆனால் அதைக்கேட்டு மகிழ அன்பு நண்பன் நந்தினி என்னுடன் இல்லை என்பதே என் மன ஆதங்கம்.

கிழமைக்கு மூன்று தடவைகளாவது பரஸ்பரம் நாம் தொலைபேசியில் அழைத்துக் கொள்வோம். பத்திரிகைகளின் வார வெளியீடுகள், மாதாந்த சிறு சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த ஆக்கங்கள் பற்றியதாக அண்மைக்காலங்களில் அறுவடையான நூல்கள் பற்றியதாக எமது உரையாடல்கள் அமையும். ஆனாலும் பத்து நிமிட உரையாடல்களின் பின்னர் “இனிப்போதும் எனக்கு களைப்பாக இருக்கிறது இளைப்பாறப் போகின்றேன்!” என்று விடைபெற்றுக்கொள்வார். சற்று நோய்வாய்ப்பட்டு விட்டால் “மீண்டும் எழுந்து வருவேன்!” என்ற செய்தியை மட்டும் அலைபேசியினூடாக அனுப்பிவைப்பார். ஆனால் இத்தனை விரைவாக நிரந்தரமாகவே எம்மிடமிருந்து அவர் விடைபெற்றுவிடுவார் என்று சற்றுமே நான் எதிர் பார்க்கவில்லை! இப்போதெல்லாம்... மீண்டும் எம்மிடம் நீ வரமாட்டாயா? என்று ஏனோ அடிக்கடி என் மனம் அவரைத் தேடுகிறது! அவருடைய நேசத்திற்காக அவர் தரும் ஆறுதலுக்காக மனம் அங்கலாய்க்கிறது.

பிடித்த சிறுகதையின் எஞ்சிய பத்திகளும் நூலுருவாக்கப்படல் வேண்டுமென்பதே நண்பன் நந்தினியின் இறுதிக்கால விருப்பமாக இருந்தது. அலை பேசியில் உரையாடும் போது அதை அடிக்கடி எனக்குச் சொல்லிக் கொள்வார். அவரது அந்தக் கனவை அந்தப் பெருவிருப்பை அவரது நெருங்கிய நண்பர்கள் நாமெல்லோரும் இணைந்து முன்னெடுப்போமேயானால் அதுவே அவருக்கு நாம் செலுத்தும் உண்மையான அஞ்சலியாக அமையும்!

சமூகப் போராளி

உண்மையிலேயே எழுத்தாளர் நந்தினி சேவியரின் மறைவுச் செய்தி அதிர்ச்சியாகத்தானிருந்தது. தனது எழுத்துகளைச் சமூகச் சீர்கேடுகளைச் சுட்டெரிக்கும் போர்வாளாகப் பாவித்தவர் அவர். எப்பொழுதுமே தான் நம்பும் கோட்பாடுகள் விடயத்தில், குறிப்பாக மார்க்சியக் கருத்துகள் விடயத்தில், சமரசம் செய்து கொள்ளாதவர். சமூக அரசியல் பொருளியல் விடுதலைக் கான மார்க்சியக் கருத்துகள் ரீதியில் அமைந்த போராட்டம், அதனுடன் இணைந்த தீண்டாமைக் கெதிரான போராட்டம் என்பவற்றில் தெளிவான, உறுதியான கருத்துகளைக் கொண்டிருந்தார்.

அண்மைக்காலமாக அவராற்றிய இன்னுமொரு விடயமும் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. தான் வாசித்த தனக்குப்பிடித்த இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் பற்றிய விபரங்களைச் சுருக்கக் குறிப்புகள் மூலம் ஆவணப்படுத்தியவர் அவர். சிலர் அக்குறிப்புகளை உதாசீனப்படுத்தினர். அவை விமர்சனங்களல்ல என்றும் கிண்டல் செய்தனர். ஆனால் அவர்கள் அவற்றின் நோக்கத்தை, முக்கியத்துவத்தைக் காணத்தவறிய யானை பார்த்த குருடர்கள் என்பேன். அவற்றின் மூலம் அவர் எழுத்தாளர்கள் பலரை ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். அதுதான் அவரது நோக்கமும் கூட. அதனைக் காணத்தவறியவர்கள்தாம் அவற்றில் குற்றம் குறை கண்டார்கள். ஆனால் அதற்காக அவர் அதனை நிறுத்தவில்லை. தொடர்ந்தும் அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டேயிருந்தார். இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகளுக்கு உதவும் ஆவணக்குறிப்புகளாக அவை எப்போதுமிருக்கும்.

அவரது இழப்பு என்னைப்போல் பலருக்கும் அதிர்ச்சியுடன் கூடிய துயரம். அவரது இழப்பால் துயரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் அவரது குடும்பத்தவர், உற்றார், உறவினர்கள், வாசகர்கள் அனைவருக்கும் என் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கிரிதரன் நவரட்ணம்

அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்

நாங்கள் வழமைபோல் குந்தியிருக்கும் ஞான வைரவர் கோவில் ஆல மரத்தின் கீழ் குந்தியிருந்தோம். சின்னையரின் காலைக் கடன்களை முடித்துக் கொண்டு தட்டியை இழுத்துச் சாத்திக் கட்டியிருக்கும் கயிற்றின் முடிச்சு வழமைபோல் இறுகியே இருந்தது.

மனிதர் காலைக் கடன்களை முடித்துக் கொண்டு தட்டியை அவிழ்க்க ஆறு மணியாகி விடும். அது எங்களுக்குத் தெரிந்து தானிருந்தது.

காலை நேர வயிற்றுப் புகைச்சலைத் தவிர்க்க சின்னையர் போட்டுத் தரும் தேநீருக்காக நாங்கள் காத்து கிடந்தோம். எங்களது அணியச் சாமான்கள் ஒதுக்குப் புறமாக விழுதுகளில் சாய்த்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. முதல் நாள் ஆறுமுகத்தானின் 'வாய்ச்சி' ஆணியொன்றில் பட்டுவிட்டதால் எங்களது அணியத்தில் ஒரேயொரு பொருள் மட்டும் குறைந்திருந்தது.

"கம்மாலைக்குப் போய் அதைத் தோய்வித்து விட வேண்டும்" என்று ஆறுமுகம் அடிக்கடி முனகிக் கொண்டிருந்தான். வலது கை ஊனமாகிவிட்டது போன்ற மனவருத்தம் அவனுக்கு. ஆப்புக்களைப் போட்டுக் கட்டியிருக்கும் சாக்குப் பையையும் 'வல்லுட்டுக் குத்தி'யையும் எடுக்கப்போன செல்லையன் இழுகயிற்றை எடுத்து வரும் கந்தனோடு தொலைவில் வருவது தெரிந்தது.

வாய்க் கசப்பைத் தீர்க்க வெற்றிலையைக் கூடப் போட முடியாமல் சின்னையர் கடைத்தட்டியைத் திறப்பதை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கிடந்தோம்.

அந்த அதிகாலை வேளையில் எம்மைப் போல் எத்தனையோ மனிதப் பிரகிருதிகள் இப்படித் தொழிலுக்குப் புறப்பட்டுப் போவதையும் காத்துக் கிடப்பதையும் நாங்கள் மனப்பூர்வமாக அறிவோம். வாழ்க்கைச் செலவினங்கள் அதிகரித்துக் கொண்டு போகும் இந்த நாட்களில் எம்போன் றோரின் அவல நிலைகளை நாம் எமக்குள் எண்ணிப் பார்த்து புழுங்குவோம்.

எமது கைகளின் வலுவானது சற்றுத் தொய்யுமாக இருந்தால் நாம் மழை இல்லாத பயிர்களாகி விடுவோம் என்பது எமக்குத் தெரியாமலில்லை. இவற்றைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் தோறும் நாம் உணர்ச்சிவசப்பட்டு விடுவோம். எங்களது மனைவி மக்கள் எங்களோடு சேர்ந்து பாடுபட்ட போதிலும் எம்மால் அன்றாடச் செலவுகளைக் கூடச் சரிக்கட்ட முடியாது சங்கடங்கள் ஏற்படுவதைப் பற்றித் தீவிரமாகச் சம்பாஷிப்போம். படிப்பறிவற்ற எம்மைப் போன்றோருக்கு இவை யாவும் புதிர்களாக இருந்த கால மொன்றிருந்தது. நமது பிள்ளைகளை நாம் ஓரளவிற்குப் படிக்க வைத்தோம். அவர்கள் ஓரளவிற்காவது நமக்குச் சகலவற்றையும் விளக்கக் கூடிய வல்லமை பெற்றவர்களாக இருந்தார்கள்.

எமது கிராமம் பின் தங்கிய நிலையிலிருந்து விடுபட எமது வாலிபப் பிள்ளைகள் உற்சாகத்தோடு உழைத்தார்கள். நாமும் அதற்கு உடந்தையாக இருந்தோம். எமது கிராமம் ஒரு மாறு பட்ட வித்தியாசமான மறுமலர்ச்சியுடன் புத்துயிர் பெற்று வருவதை நாம் அவதானிக்க கூடியதாக இருந்தது. இதற்கு எல்லாம் மூலகாரணம் எமது ஒற்றுமையும் விட்டுக் கொடுக்கும் தன்மையும் நமது பிள்ளைகளின் உற்சாகமுமே. எங்கள் கிராமத்தில் அநேகமானவர்கள் கூலித் தொழிலாளிகளாகவே இருந்தோம்.

ஆண்கள், பெண்கள், வாலிபர்கள், முதியோர்கள் என்ற வித்தியாசம் இன்றி நாம் கூலித் தொழில் செய்து சீவியம் போக்காட்ட வேண்டியிருந்தது. நாம் கிணறு வெட்டுதல், மண் சுமத்தல், கல்லுடைத்தல் ஆகிய தொழில்களுடன் பணை அடித்தல், துலா வெட்டுதல் போன்ற தொழில்களும் ஓரளவு தேர்ச்சி பெற்று இருந்தமையாலும் எமக்குள்ளே போட்டிகளும் பொறாமைகளும் இருக்கவில்லை. அப்படியான ஒரு நிலைமை ஒரு காலத்தில் இருந்ததென்னவோ உண்மைதான். அவை மிகுந்த அவமானத்திற்கும் அகுசைக்குமுரிய பழைய மடிந்து விட்ட நிலைமைகள். செத்துப்போன அந்தக் காலத்தைப் பற்றி நினைக்குந்தோறும் நாம் எமக்குள் மிகுந்த வெட்கமடைந்தோம். இந்த ஒரு நிலைமையே எங்களை ஐக்கியமாக்க உதவியதெனலாம்.

காலை நேரங்களில் நாம் அந்த ஞான வைரவர் கோவில் ஆலமரத்தின் கீழ் கூடுவோம். கலட்டி பூவற்கரை தடல், முடவாணை, குச்சம் முதலிய கிராமத்தின் மனிதர்கள் சந்திக்கும் கேந்திர பூமி அது. அங்கு சின்னையரின் தேநீர்க் கடையில் சூடாக ஏதாவதை வயிற்றினுள் தள்ளிய பின் சிதறுதேங்காய்களாக நான்கு திக்கும் பிரிந்து உழைக்கச் செல்வது நமது அன்றாட அத்தியாவசிய கைங்கரியமாக இருந்துவரும் நித்திய கருமம்.

மைமலில் சோர்வுடன் திரும்பிய பிறகு எமது உடல்களைச் சற்று ஆசுவாசப்படுத்திய பின் எமது குடிஸ்களின் ஒதுக்குப்புறமாக எமது மக்களின் முகங்களைப் போல இறுகி வெடித்துப்பிளந்து போய்க் கிடக்கும் பொட்டல் வெளியில் கூட்டமாகக் கூடி இரவு இறுகும் வரை சம்பா சித்துக் கொண்டிருப்போம்.

எங்களில் குடி வெறிகாரர்களும் இருந்தோம். ஆனாலும் அந்த நிலையில் நாம் எமது குடிசைகளுக்குள் போய் முடங்கிக் கொள்வோம். எமது மனைவிமாருக்கும் எங்களுக்கும் இடையில் வாக்குவாதங்களும் வக்கணைகளும் சில நேரங்களில் மூண்டு விடுவதுமுண்டு. அப்போது எல்லாம் மற்றவர்கள் தலையிட்டுச் சமாளிக்கும் ஒரு பழக்கத்தை

நாம் உண்டாக்கிக் கொண்டோம். பிறருக்கு இடையூறாக நாம் இருக்க விரும்புவதுமில்லை. பிறர் எம்மை அதற்கு அனுமதிப்பதுமில்லை. எம்மைப் போல் தம்மை ஆக்கி கொள்ளாத உதிரிகள் சிலர் எம்மிடையே இல்லாமல் இல்லை. அவையும் தொங்கு தசையாகிக் கிழடு தட்டி விட்ட மனிதர்கள் தாம். அவர்களின் எண்ணிக்கை மிக மிகச் சொற்பமாகவே இருந்தது. அந்த மனிதர்களைப் பற்றி நாம் கோபிப்பது இல்லை. காரணம் நிதர்சனத்திலேயே அவர்களை எமக்குப் புரிந்திருந்தது. காலம் எமக்குச் சரியான திசையைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தது. நாம் தெளிவு பெற்றுக் கொண்டிருந்தோம். எம் கண்முன் ஒரு பாதை தெரிந்து கொண்டிருந்தது. அதன் வழியே நாம் நமது சந்ததியை வழிநடத்திச் செல்வதற்கு ஊக்கமாக இருந்தோம். வழமை போலவே சின்னையர் நெடுநேரம் காத்திருக்க வைக்கவில்லை. அவர் தட்டியை அவிழ்த்துக் கடையைத் திறப்பதற்கு நாம் உதவி செய்தோம். தேநீர்க் கடை சுறுசுறுப்பாகத் தொடங்கிவிட்டது. அடுப்பின் புகையோடு சுகந்தமான சாம்பிராணி புகையும் காற்றில் மிதந்தது.

உற்சாகமாக சின்னையர் போட்டுத் தந்த தேநீரைப் பருகி விட்டு வல்லுவங்களை அவிழ்த்து வெற்றிலையை குதப்பியபடி அணியங்களைத் தோள்களில் ஏற்றிக் கொண்டு நாம் நடக்கத் தொடங்கினோம்.

பிள்ளையார் கோவிலடித் தோட்ட வெளியில் இறங்கி கூவில்லை நோக்கி எம் கால்கள் நடந்தன. முதல் நாள் நாம் துண்டு போட்ட பணையில் இன்று சிலாகைகள் அடிக்க வேண்டியிருந்தது. எங்களது கால்கள் சற்று வேகமாக நடக்கத் தொடங்கின. மாயக்கைக் குளத்தை அண்மி நாங்கள் நடந்தபோது எட்ட நிற்கும் பணை வடலிகளை ஊடறுத்து அமுகரல் சத்தம் கேட்டது. நாம் துணுக்குற்றுச் செவிமடுத்தோம். காற்றிலே மெல்லிய ஒப்பாரியில் அனுங்கல் பரவி வந்தது. எமது கால்கள் நிதானித்தன. நாங்கள் கண்களை வடலிகளை நோக்கி எறிந்து நடந்தோம் தூரத்தில் மாயக்கை முருகன் காலெறிந்து நடந்து வருவது எமக்குத் தெரிந்தது.

நாம் அவனருகில் கடுகி நடந்தோம். அவன் கூறிய சம்பவம் எம்மை மிகுந்த அதிர்வுக்குள்ளாக்கியது. நாம் திகைத்து நின்றோம். எங்களது பாலிய நண்பன் கிட்டிணன் பணையால் விழுத்து இறந்து விட்டான் என்ற செய்திதான் அது. நாம் வடலிகளுக்குள்ளால் விழுந்து கிட்டிணன் வீட்டை நோக்கி ஓடினோம். வெட்டிப் பிளந்து விட்டமரம் எங்களைக் காத்துக் கிடக்கிறதென்ற நினைப்பே எங்களுக்கு மறந்து போய் விட்டது. நேற்று மாலை நிகழ்ந்துவிட்ட அந்த சம்பவத்தை நாம் நிச்சயமாக அப்பொழுதுதான்

அறிந்தோம். எங்களுக்கு மிகுந்த கவலை ஏற்பட்டிருந்தது. கிட்டிணனை நாம் சிறுவயதிலிருந்தே அறிவோம். அவன் மிகுந்த உற்சாகமான ஒரு தொழிலாளி துணிச்சல் நிறைந்தவன். யாருக்கும் பயப்படாதவன் முரடன். எங்களுக்கும் அவனுக்கும் இடையில் இருந்த அந்த நட்பு மானசீகமானது. அது மிகுந்த நெருக்கமானதும் பவுத்திரமானதும் கூட. சகல தொழிலாள விவசாயிகளைப்போல அவனிடமும் எங்களிடமும் இழப்ப தற்கு ஒன்றுமே இருக்கவில்லை. இந்த நிலைமையும் நமது இறுக்கமான பிணைப்புக்கு ஒரு காரணமாக இருக்க லாம். நேற்று முன் தினம் கூட அவன் எங்களைத் தேடிச் சிராமத்திற்கு வந்திருந்தான். தனக்கும் ஊரின் சில பெரிய மனிதர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட விரோதங்கள் பற்றியெல்லாம் அப்போது அவன் எங்களிடம் பூடமாகக் கூறினான். தன்னுடைய சமூகத்தவர்களைத் தன்னுடன் நின்று கதைக்கத் தடை விதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் கூறினான். அந்த மக்கள் மிகுந்த பயமுள்ளவர்களாக இருந்தமையால் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கிக் கிடப்பதாக அவன் மனமு டைந்து மிக விசனப்பட்டான். நாமும் அதைப் பற்றிக் கவலை தெரிவித்தோம். இன்று அவன் இறந்து விட்டான். தங்களின் ஒற்றுமையின்மையையும் பற்றி மனமுடைந்தவன் தனி வழிப் பயணம் புறப்பட்டு விட்டான். எமது கால்கள் கிட்டிணனைது வீட்டினுள் பிரவேசித்த போது அவன் வீட்டின் முன்பு சிறு பந்தல் போட்டு வெள்ளை கட்டப்பட்டிருந்தது. கிட்டிணனைது சடலம் பெரிய கூட்டிலொன்றில் வளர்த்தப்பட்டிருந்தது. அவனது தலைமாட்டில் குத்துவிளக்கொன்று அழுது வடிந்து கொண்டிருந்தது. கிட்டிணனின் மனைவி தங்கச்சியம்மாவும் மகள் செல்லக்கண்ணுவும் பெரிதாக ஒப்பாரி வைத்து கொண்டிருந்தனர்.

நாங்கள் எங்கள் அணியச் சாமான்களை வைத்து விட்டு கிட்டிணனை அருகில் சென்று பார்த்தோம். எமது கண்கள் பனித்து நீரைச் சிந்தின. அன்ற எங்களுக்கு வேலைக்குப் போகும் எண்ணமே மறந்து விட்டது. அயல் கிராமத்து அந்த மனிதனுக்காக நாம் அங்கே நின்றிருந்தோம். முருகன் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் இழவு அறிவித்திருந்தான். எமது கிராமத்திலிருந்தும் பலர் வந்திருந்தார்கள். சந்தைக்கு போனவர்கள் திரும்பினர். செத்த வீட்டில் செய்ய வேண்டிய அலுவல்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. நாம் முற் றத்து வேலியோரம் பனை நிழல்களில் குந்தியிருந்து சுருட்டுக்களைச் சப்புவதுமாக கிட்டிணனைப்பற்றி சம்பாஷி த்துக் கொண்டிருந்தோம். நேரம்... கடந்து கொண்டிருந்தது... நாங்கள் அயல் கிராமத்து அந்த மனிதனுக்காக எழுந்திருந்து உதவி செய்ய முனைந்தோம். இரண்டு பூவரசம் கதிகால்களைத்

தறித்து கிட்டிகளைப் பிணைத்த நாம் பாடை வேலைகளைத் தொடங்கி விட்டோம். ஆறுமுகம் பன்னாங்கு பின்னம் காரியத்தில் இறங்கியிருந்தான். மாயக்கையின் மனிதர்களது முகங்கள் இறுகிச் சோர்ந்து கிடப்பதை நாம் அந்த வேளையிலும் அவதானிக்காமல் இல்லை. அதன் அர்த்தம் எங்க ளுக்குப் புரியவும் இல்லை. சூரியன் உச்சியைக் கடந்து விட்டான். மூன்று மணிக்கு மேலிருக்கும் போலிருந்தது. வந்த மனிதர்கள் பலர் விடைபெற்று விட்டார்கள். நாமோ காத்து இருந்தோம்.

அந்த அயல் கிராமத்து மக்கள் மெளனமாக உலாவிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஏதோ ஒரு பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய் ஒதுங்கி ஒதுங்கி நடந்து கொண்டு இருந்தார்கள். எமக்குப் பொறுமை எல்லை கடந்து விட்டது. முருகனைக் கைச்சாடைகாட்டிக் கூப்பிட்டான் ஆறுமுகம்.

“என்ன ஆரேனும்... இன்னும் வரவேணுமே...?”

“இல்லை... ஆறுமுகம்...”

“பின்னை ஏன் கணக்கம்?” “.....”

“வந்த சனெல்லாம் போகுது. எப்ப எடுக்கப் போறியள்...?”

முருகன் விம்முவது எங்களுக்குப் புரிந்தது. ஏதோ விபரீதம் நடக்கப் போவதாக அவன் அழுவதும் எங்களுக்குத் தெரிந்தது. ஆறுமுகம் எங்களருகில் விரைந்து வந்தான். எமது பையன்களும் எமது கிராமத்து மனிதர்களும் வந்தார்கள். “கிட்டிணனை சவத்தைக் காவ ஒருதரும் போகக் கூடாது என்று தடை விதிக்க இருக்காம். காவச் சம்மதிக்கிறாங்களில்லை பயப்பிடுறாங்கள்.” எமக்கு எல்லாம் புரிந்து விட்டது. சனத்தின் அழுகுரலையும் அதற்குப் பங்கு போடும் மனிதர்களையும் விட்டு நாம் சற்று ஒதுக்குபுறமாக நடந்தோம். முருகனைத் தனியே அழைத்து மற்றவர்களைக் கூட்டி வரும்படி கூறினோம். அவர்கள் ஆண்கள் தயங்கியபடி எங்களருகில் வந்தார்கள். ஆறுமுகம் சற்றுச் சூடாக அவர்களைப் பார்த்துப் பேசினான்.

“நீங்கள் பயந்தவர்கள் ரோசமில்லாதவர்கள்”

“எப்படியும் அவங்களிடத்தானே நாங்கள் பிழைக்கிறம்... எங்களுக்கு உதவியில்லை...” அவர்கள் தலைகுனிந்து பேசினார்கள். “நாங்கள் இருக்கிறம் பயப்பிடாதையுங்கோ... கிட்டிணனைப் போல இருங்கோ” ஆறுமுகம் பேசினான். மாயக்கை வாழ் மனிதர்கள் துணிந்து நிமிர்ந்த அந்த நேரம் நாம் துணிச்சலைக் கொடுத்தவர்கள் என்பதைக் காட்டாமல் ஒதுங்கி நின்றோம். அவர்கள் பரபரப்போடு

சுவத்தைக் குளிப்பாட்டி வாய்க்கரிசி போட்டு விரைவாகச் செயற்பட்டார்கள். எல்லாம் பரபரப்பாக நடந்து முடிந்தன. முருகன் தேவாரம் பாடினான் "கூற்றாயினவாறு விலக்ககலீர் கொடுமை பல செய்தன..." முன்னே கொள்ளிச் சட்டியுடன் கிட்டிணனின் புத்திரர் நடக்க அவர்களின் பிறகே வேலையைப் பிரித்துக் கிட்டிணனின் சுவம் நாலு மாயக்கை மனிதர்களின் தோளில் ஏறிப் புறப்பட்டது. நாம் எமது கோடரிகளையும் வாய்ச்சிகளையும் தோள்களில் ஏற்றியபடி சுவத்திற்கு முன்னும் பின்னும் நடந்தோம். நம்மில் சிலர் பின் தங்கி கிட்டிணனது வீட்டில் காவலுக்கு நின்றார்கள். கடலையைச் சமீபித்தும் கூட நாம் எதிர்பார்த்தது போல் எதுவும் நடக்கவில்லை. சுவம் கட்டையில் வளர்த்தப்பட்டு நெஞ்சாங்கட்டை வைக்கப்பட்டது. சுவத்தைச் சுற்றி நடந்து கிட்டிணனின் மூத்தபையன் கொள்ளிக்குடம் கொத்தப்பட்டதும் சம்பிரதாயமாகக் கொள்ளியை வைத்தான். அது முடிந்ததும் காவோலைகளை கொளுத்தி நெருப்பைப் பெரிதாக்கினார்கள்

மாயக்கை வாழ் மக்கள். நாங்கள் மெதுவாக அங்கிருந்து நகரத் தொடங்கினோம். எம்மில் சிலர் கடலையிலும் எரிப்பவர்களுக்கு உதவியாக நின்றிருந்தார்கள். அந்த அயல் கிராமத்து மனிதர்களுக்கு அன்றும் சரி அதற்குப் பிறகும் சரி எதுவித தீங்கும் பிறரால் நேரவில்லை. அவர்களும் எங்களைப் போல் தங்களையும் ஆக்கிக் கொள்வதற்கு நாம் உதவியாக இருந்தோம்.

ஒரு நாள் அவர்கள் எங்களைப் போல வேதங்களை ஆக்கிக் கொள்வார்கள்.

நந்தினியுடன் ஒரு அனுபவம்

அப்போது அதிபரின் (அமரர் பொ.கனகசபாபதி) புண்ணியத்தில் மகாஜனக் கல்லூரியில் படைப்பிலக்கிய மன்றம் என்று ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. (கலை, விஞ்ஞான, வணிக, தமிழ் மன்றங்கள் தனி) அதன் முதலாவது உபதலைவராக நான் இருந்தேன். புதன்கிழமைகளில் இந்த மன்றங்களின் கூட்டம் நடக்கும். எண்ணிக்கையில் ஆயிரத்தை எட்டிவிட்ட (அநேகமாகத் தாண்டிய) உயர்வகுப்பு மாணவர்கள் அனைவரும் தவறாமல் வருவார்கள். ஒவ்வொரு கூட்டமும் ஒவ்வொரு விதத்தில் களைகட்டும்.

நாமும் ஏதாவது செய்வோம் என்று யோசித்து ஒரு சிறுகதை அரங்கு செய்வது என முடிவெடுத்தோம். அப்போது எமக்குப் பிடித்த எழுத்தாளர்கள் இருவரை (நந்தினி சேவியர், குப்பிளான் ஐ.சண்முகன்) அழைத்தோம் இருவருமே எண்ணிக்கையில் குறைவாக, தரத்தில் நிறைவாக எழுதுபவர்கள்.

மன்றத் தலைவரும், எனது முதலாவது இலக்கிய நண்பர் என்று அழைக்கப்படக் கூடியவருமான விக்கி என்னையே தலைமை தாங்கும்படி கேட்க, நானும் அசாதாரணத் துணிச்சலோடு "ஓம்" என்றேன். நிகழ்ச்சி

தொடங்கும்போது எல்லாம் நன்றாகத்தான் இருந்தது.

ஏதோ ஒரு காரணத்தால் அன்று மழை பெய்தது. நந்தினி சேவியர் தனது இலக்கிய வாழ்வு பற்றிச் சில குறிப்புகளோடு கதை சொல்லத் தொடங்கினார். சண்முகன் வரத் தாமதமாகியதால் நந்தினி சேவியரின் உரையை நீட்டவேண்டியும் நேர்ந்தது.

மழையும், நீளும் கதை சொல்லலும் அந்த ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களின் பொறுமையைச் சோதிக்கத் தொடங்கியிருக்கும் என்பது சொல்லவேண்டியதில்லை. வெளியே ஒரே மழை, உள்ளே இலக்கிய மழை. சக மாணவர்கள் பொறுமை இழக்கிறார்கள் என்பதை உணரவும், பாடசாலை நேரம் முடியவும் மனம் அந்தரித்துக் கொண்டிருந்தேன். நானே தலைமை தாங்கிய தீராச் சிக்கல். குப்பிளான் ஐ.சண்முகன் கதை படிக்க முடியவில்லை. அந்த வெப்பியாரம் இத்தனை வருடமும் தீரவில்லை.

இன்னும் விவரமாக இதைப் பதியவேண்டும் என நினைத்திருந்தேன். இருப்பினும் இந்தச் சிறு குறிப்பையாவது இன்று பதியவேண்டும். ஏனெனில் சிறுபயல்கள் என்று அலட்சியம் செய்யாமல் எங்களை மதித்து அன்று வந்து சிறப்பித்த நந்தினி சேவியர் இனி எம்மோடு இல்லை. இன்று காலை முகநூலைத் திறந்தபோது கிடைத்த அதிர்ச்சி இது. சென்றுவாருங்கள் தோழரே, உங்களோடு பழகிய யாரும் உங்களை மறவார்.

இளவாலை விஜயேந்திரன்

நானும் ஆங்கிலப்படங்களும்

“Harry Potter”

ஹாரி பாட்டர்

ஹாரி பாட்டர் பிரிட்டிஷ் எழுத்தாளர் ஜே.கே.ரவுலிங் எழுதிய ஏழு கற்பனை நாவல்களின் தொடர்.

இந்த நாவல்கள் ஒரு இளம் மந்திரவாதி ஹாரி பாட்டர் மற்றும் அவரது நண்பர்கள் ஹெர்மியோன் கிரேன்ஜர் மற்றும் ரான் வெஸ்லி ஆகியோரின் வாழ்க்கையை விவரிக்கின்றன, அவர்கள் அனைவரும் ஹாக்வார்ட்ஸ் ஸ்கூல் ஆஃப் விட்ச்ராஃப்ட் மற்றும் விஸார்ட்ரி மாணவர்கள். முக்கிய கதை வளைவு லார்ட் வோல்ட்மார்ட்டுக்கு எதிரான ஹாரியின் போராட்டத்தைப் பற்றியது, அவர் அழியாதவராக இருக்க விரும்புகிறார். மந்திர மந்திரி என்று அழைக்கப்படும் மந்திரவாதி ஆளும் அமைப்பை கவிழ்த்து, அனைத்து மந்திரவாதிகளையும் மக்லஸையும் (மந்திரமற்றவர்கள்) அடிப்பணியச் செய்தார்.

ஹாரி பாட்டர் வரிசையில் கீழ் வரும்

8 திரைப்படங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

- 1.Harry Potter and the Philosopher's Stone(2001)
- 2.Harry Potter and the Chamber of Secrets (2002)
- 3.Harry Potter and the Prisoner of Azkaban (2004)
- 4.Harry Potter and the Goblet of Fire (2005)
- 5.Harry Potter and the Order of the Phoenix (2007)
- 6.Harry Potter and the Half-Blood Prince (2009)
- 7.Harry Potter and the Deathly Hallows – Part 1 (2010)
- 8.Harry Potter and the Deathly Hallows – Part 2 (2011)

முதல் நாவலான ஹாரி பாட்டர் அண்ட் த தத்துவஞானியின் கல் வெளியீடானதிலிருந்து, ஜூன் 26, 1997 அன்று, இந்த புத்தகங்கள் உலகளாவிய அளவில் பெரும் புகழ், நேர்மறையான விமர்சனங்கள் மற்றும் வணிக ரீதியான வெற்றியைக்

கண்டன. அவர்கள் பரந்த வயது வந்தோர் பார்வையாளர்களையும் இளைய வாசகர்களையும் ஈர்த்திருக்கிறார்கள் மற்றும் பெரும்பாலும் நவீன இளம் வயது இலக்கியத்தின் மூலக்கல்வாகக் கருதப்படுகிறார்கள்.

2001/2011

இந்த 8 திரைப்படங்களையும் நான்கு இயக்குனர்கள் நெறியாழ்கை செய்திருந்தனர்.

Chris Columbus (1–2); Alfonso Cuarón (3); Mike Newell (4); David Yates (5- 6 -7-8)

இந்தத் தொடரில் “ டேனியல் ராட்க்ளிஃப் ”

(Daniel Radcliffe) ஹாரி பாட்டராக நடித்திருந்தார்.

“Deth Race - (2008)”

‘மரண பந்தயம்’

டெத் ரேஸ் என்பது 2008 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க டிஸ்டோபியானாக்சன் த்ரில்லர் திரைப்படமாகும், இது பால் டபிள்யூ எஸ் ஆண்டர்சன் எழுதி இயக்கியுள்ளார். இதில் ஜேசன் ஸ்டாதம், டைரிஸ் கிப்சன், இயன் மெக்ஷேன் மற்றும் ஜோன் ஆலன் ஆகியோர் நடித்திருந்தனர். இந்த தொடரில் மூன்று நேரடி-வீடியோ படங்கள் வெளியிடப்பட்டன:

டெத் ரேஸ் 2 (2010),

டெத் ரேஸ் 3: இன்ஃபெர்னோ (2013)

டெத் ரேஸ்: பியாண்ட் அராஜகத்துக்கு அப்பால் (2018).

Deth Race.

மரண பந்தயம்.

டெர்மினல்ஐலேண்ட் பெனிடென்ஷியரி போன்ற சிறைகளில் ஒன்று, அதன் வார்டன் கிளாரி ஹென்னெஸ்ஸி, “டெத் ரேஸ்” என்ற வாகன போர் பந்தயத் தொடரை இணையத்தில் ஒளிபரப்புவதன் மூலம் லாபம் ஈட்டுகிறார். சீசன் முழுவதும்,

டெர்மினல் தீவு கைதிகள் தங்களின் சுதந்திரத்தை வெல்லும் நோக்கத்துடன், மைதானத்தில் வெட்டப்பட்ட பாதையில் சிறப்பாக மாற்றியமைக்கப்பட்ட கார்களில் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிடுகின்றனர். தன்மனைவியைக் கொன்றவன் என ஆயுள் தண்டனை பெற்ற, ஜேசன் ஸ்டாதம், மனைவியை நிஜத்தில் கொன்றவனை அழிக்க ஃப்ராங்கன்ஸ்டைன் என்ற புனைப்பெயர் கொண்ட முகமூடி அணிந்த டிரைவராக மாறி பந்தயத்தில் கலந்து கொள்கிறார்.

இதுவே முதல் படத்தின் கதை!

“Deth Race -2”

மரண பந்தயம் -2

டெத் ரேஸ் 2 என்பது டோனி கிக்லியோ மற்றும் பால் டபிள்யூ எஸ் ஆண்டர்சன் எழுதிய ரோல் ரெய்ன் இயக்கிய 2010 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க அறிவியல் புனைகதை அதிரடித் திரைப்படமாகும். இது டெத் ரேஸ் திரைப்படத் தொடரின் இரண்டாவது பாகமாகும். இந்த திரைப்படம் டெத் ரேஸ் (2008) க்கு முன்னோடியாக செயல்படுகிறது, அதைத் தொடர்ந்து டெத் ரேஸ் 3: இன்ஃபெர்னோ (2013) அதன் தொடர்ச்சியாக 27 டிசம்பர் 2010 அன்று நேரடியாக வீடியோ வெளியிடப்பட்டது.

நடிப்பு : Luke Goss

இது டிரைவர் லூக் கோஸின் தோற்றத்தை இந்த படம் ஆராய்கிறது. கோஸ்டன், இந்த படத்தில் பிரெட் கோஹ்லர், டானிட் பீனிக்ஸ், ராபின் ஷோ, லாரன் கோஹன், டேனி ட்ரெஜோ, விங் ரேம்ஸ் மற்றும் சீன் பீன் ஆகியோரும் வில்லனாக நடிக்கின்றனர். படம் பொதுவாக எதிர்மறையான விமர்சன எதிர்வினையைப் பெற்றது.

Deth Race. - 3

மரணபந்தயம் -3

டெத் ரேஸ் 3: இன்ஃபெர்னோ (டெத் ரேஸ் 3 மற்றும் டெத் ரேஸ்: இன்ஃபெர்னோ என்றும் அழைக்கப்படுகிறது)

ஒரு 2013 அமெரிக்க அறிவியல் புனைகதை அதிரடித் திரைப்படம் மற்றும் டெத் ரேஸ் திரைப்படத் தொடரின் மூன்றாவது பாகம். இந்த படம் டெத் ரேஸ் 2 (2010) இன் தொடர்ச்சி மற்றும் 2008 திரைப்படமான டெத் ரேஸின் முன்னோட்டம் ஆகும், மேலும் இது ஜனவரி 22, 2013 அன்று நேரடியாக வீடியோ-க்கு வெளியிடப்பட்டது.

இயக்கம் : Roel Reiné

நடிப்பு : Luke Goss

“Death Race: Beyond Anarchy”

“மரண பந்தயம்: அராஜகத்திற்கு அப்பால்

Death Race: - 4

ஒரு 2018 அமெரிக்க அறிவியல் புனைகதை அதிரடித் திரைப்படம். இது 2008 திரைப்படமான டெத் ரேஸின் 4. ஆவது தொடர்ச்சியாகும், இதை டான் மைக்கேல் பால் இயக்கியுள்ளார். இந்த படம் அக்டோபர் 2, 2018 அன்று நேரடியாக-வீடியோ-க்கு வெளியிடப்பட்டது மற்றும் டெத் ரேஸ் ரேமேக் தொடரின் நான்காவது படம் ஆகும்.

“God father” (1972)

ஞானத்தந்தை

காட்ஃபாதர் என்பது ஒரு அமெரிக்க திரைப்படத் தொடராகும், இது பிரான்சிஸ் ஃபோர்டு கொப்போலா இயக்கிய மூன்று குற்றத் திரைப்படங்களைக் கொண்டுள்ளது, இது இத்தாலிய அமெரிக்க எழுத்தாளர் மரியோ புசோவின் அதே பெயரில் 1969 நாவலால் ஈர்க்கப்பட்டது. இந்தத் திரைப்படங்கள் கற்பனையான இத்தாலிய அமெரிக்க மாஃபியா கோர்லியோன் குடும்பத்தின் சோதனைகளைப் பின்பற்றுகின்றன, அதன் தேசபக்தர் விட்டோ கார்லியோன், அமெரிக்க ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குற்றங்களில் ஒரு முக்கிய நபராக உயர்கிறார். அவரது இளைய மகன் மைக்கேல் கோர்லோன், அவரது வாரிசாகிறார். முதற் திரைப்படத்தில் விட்டோ கார்லியோன் பாத்திரத்தில் மார்லன் பிராண்டோ நடித்திருந்தார். மற்றைய நடிப்புகள்: அல் பசினோ,

ஜேம்ஸ் கேன், ரிச்சர்ட் காஸ்டெல்லனோ, ராபர்ட் டுவால் ஸ்டெர்லிங் ஹேடன், ஜான் மார்லி, ரிச்சர்ட் காண்டே டயான் கீடன்

தி காட்பாதர் , தி காட்பாதர் பகுதி II இரண்டும் எல்லா காலத்திலும் மிகச் சிறந்த இரண்டு படங்களாகப் பார்க்கப்படுகின்றன. மொத்தம் 28 அகாடமி விருது பரிந்துரைகளில் 9 வென்றது.

“God father - 2 (1974)” ‘ஞானத்தந்தை - 2.’

காட்ஃபாதர் பாகம் II என்பது 1974 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க குற்றவியல் திரைப்படமாகும், இது பிரான்சிஸ் ஃபோர்டு கொப்போலா தயாரித்து இயக்கிய மரியோ புசோவுடன் இணைந்து எழுதப்பட்டது. இதில் அல் பசினோ, ராபர்ட் டுவால், டயான் கீடன், ராபர்ட் டி நீரோ, தாலியா ஷைர், மோர்கனா கிங், ஜான் காசலே, மரியானா ஹில் மற்றும் லீ ஸ்ட்ரால்பெர்க். நடித்திருந்தனர். அல் பசினோ, ராபர்ட் டுவால், டயான் கீடன், முதற் திரைப்படத்திலும் நடித்தவர்களே!

முதல் படத்தின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து, பாராமவுண்ட் பிக்சர்ஸ் படத்தைப் பின்தொடரத் தொடங்கியது, அதே நடிகர்கள் மற்றும் குழுவினர் திரும்பினர்.

47 ஆவது அகாடமி விருதுகளில் பதினோரு அகாடமி விருதுகளுக்கு இந்தப் படம் பரிந்துரைக்கப்பட்டது மற்றும் சிறந்த படத்திற்கான வெற்றிக்கு முதல் தொடராக அமைந்தது. அதன் ஆறு ஆஸ்கார் விருதுகள் கொப்போலாவுக்கான சிறந்த இயக்குனர், டி நீரோவுக்கான சிறந்த துணை நடிகர் மற்றும் கொப்போலா மற்றும் புசோ ஆகிய படங்களுக்கான சிறந்த தழுவல் திரைக்கதை ஆகியவை அடங்கும். பசினோ சிறந்த நடிகருக்கான பாஃப்டா விருதை வென்றார் மற்றும் சிறந்த நடிகருக்கான அகாடமி விருதுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டார்.

சிலர் இதை காட்பாதரை விட உயர்ந்ததாகக் கருதினர். அதன் முன்னோடியைப் போலவே, பகுதி II அதிக செல்வாக்குள்ள படமாக உள்ளது,

“God father - 3.(1990)” ‘ஞானத்தந்தை - 3’

காட்ஃபாதர் பாகம் III என்பது 1990 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க குற்றப் படமாகும், இது மரியோ புசோவுடன் இணைந்து எழுதப்பட்ட திரைக்கதையிலிருந்து பிரான்சிஸ் ஃபோர்டு கொப்போலா தயாரித்து இயக்கியது. இந்த படத்தில் அல் பசினோ, டயான் கீடன், தாலியா ஷைர் மற்றும் ஆண்டி கார்சியா, எலி வாலாக், ஜோ மாண்டெக்னா, பிரிட்ஜெட் ஃபோண்டா, ஜார்ஜ் ஹாமில்டன் மற்றும் சோபியா கொப்போலா ஆகியோர் நடித்திருக்கின்றனர்.

பாகம் I, பாகம் 2 ல் நடித்தவர்களும் இதில் உள்ளனர். இது சிறந்த படம் உட்பட ஏழு அகாடமி விருதுகளுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டது.

காட்ஃபாதர் பகுதி III பொதுவாக நேர்மறையான விமர்சனங்களைப் பெற்றது, இருப்பினும் முந்தைய இரண்டு படங்களைப் போலவே இல்லை.

விமர்சகர்கள் பசினோவின் நடிப்பையும் திரைக்கதையையும் பாராட்டினர், ஆனால் கருக்கப்பட்ட சதி மற்றும் சோபியா கொப்போலாவின் நடிப்பை விமர்சித்தனர்.

எதிர்பார்த்த வெற்றியை இப்படம் பெறாததால் 4 ம் பாகத்தை பிரான்சிஸ் ஃபோர்டு கொப்போலா தயாரிப்பதை தவிர்த்துக் கொண்டார்.

(நந்தினி ஆங்கிலத் திரைப்படங்கள் சம்பந்தமாக முகநூலில் தொடராக எழுதிய பதிவுகளின் சிறுபகுதியாகும்.)

சமர்ப்பணம்

நந்தினிசேவியர் ஐயா காலமானபோது துயருற்றேன். அஞ்சலிக்குறிப்பு எழுதவேண்டுமென ஆரம்பித்துவிட்டு சொல்லவிட செயல் சிறப்பாக இருக்கும் என நினைந்து எனது நூலான ஒற்றையானையை அவருக்கு சமர்ப்பணம் செய்யத் திட்டமிட்டேன். அதன்படியே ஒற்றையானை சமரசமற்ற சமகாலப் படைப்பாளியும் படைப்பாளிகளை பாகுபாடின்றி சமமாக பாராட்டியவருமான நந்தினி சேவியர் ஐயாவுக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளேன்.

மன்னார் அமுதன்

பத்தி எழுத்துலகிலும் தடம்பதித்துள்ள நந்தினிசேவியர்

தமிழ் ஊடகத்துறைசார்ந்த பத்திரிகையின் வரவு தமிழ்ச் சிறுகதை, நாவல் (தொடர்கதை) ஆகிய இலக்கியத்துறைகளில் மட்டும் பாய்ச்சலை ஏற்படுத்தவில்லை. வெளியுலகில் பரவலாக அறியப்படாத- பத்தி எழுத்து என்றொரு இலக்கிய வடிவத்தை அறிமுகப்படுத்தியதனூடாக மேற்குறிப்பிட்ட துறைகள் சார்ந்தும் வேறு துறைகள் சார்ந்ததுமான (எ-டு: கலை, மொழிபெயர்ப்பு, மெல்லிசைப்பாடல்) பத்தி எழுத்துக்களின் வரவிற்குக் களமாக அமைந்ததினூடாக ஈழத்து நவீன இலக்கியம், கலை முதலான துறைசார்ந்த வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்களிப்பை நல்கியிருப்பது பரவலாக அறியப்படாததொன்று. ஈழத்து பத்தி இலக்கிய எழுத்துத்துறையில் ஈடுபட்டதினூடாக கவனத்திற்குரிய ஆளுமைகளாகத் தம்மை வெளிப்படுத்திய அ. யோகராசா, சசி கிருஷ்ணமூர்த்தி, வீ. ஆனந்தன், குப்பினான். சண்முகம், மானா மக்கீன், தி. ஞானசேகரன், பேராசிரியர் றமீஸ் அப்துல்லா வரையான அதிகளவு அறியப்பட்ட ஆளுமைகளின் வரிசையில் முற்போக்கு எழுத்தாளரென்றே நன்கறியப்பட்டுள்ள எழுத்தாளர் நந்தினிசேவியரும் இணைந்துகொண்டு தனித்துவ ஆற்றல் கொண்டவராக தம்மை வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார். இவ்விதத்தில் அவரையும் அவரது எழுத்தாற்றலின் அகழ்ச்சியையும் ஆழத்தையும் புரிந்து கொள்வது அவசியமானதாகவுள்ளது!

பத்தி எழுத்தின் இயல்புகளுள்ளொன்று குறிப்பிட்ட தலைப்பில் தொடர்ந்து எழுதுவது மற்றொன்று பிரச்சினைக்குரிய விடயங்களில் எழுதுவதாயின் புனைபெயர்களில் எழுதுவது நந்தினிசேவியர், வ. தேவசகாயம் என்ற புனைபெயரில் கட்டும் விழியில் தெரிந்தவையும் தெரியாதவையும் என எழுத ஆரம்பித்து இரு பத்தி எழுத்துக்களை மட்டும் எழுதியுள்ளார் (தொடராத காரணம் அறியமுடி

யாதுள்ளது) பின்னர் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட சஞ்சிகை, பத்திரிகைகளில் (தலைப்பு இட்டு எழுதினாரா என்று தெரியவில்லை) அவ்வப்போது 13 பத்தி எழுத்துக்கள் எழுதியுள்ளார்.

இடைப்பிறவலாக இன்னொன்று சொல்லவேண்டும். முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் ஈழத்தில் பத்தி எழுத்து எழுத முற்பட்டது அரிது என்பதே அது. ஆக, முற்போக்கு எழுத்தாளர் என்ற அடிப்படையிலும் பத்தி எழுத்துகளுடாக அன்னாரது எழுத்தாற்றல் பற்றி கவனிக்க வேண்டிய தேவையுள்ளது.

அன்னாரது பத்தி எழுத்துக்கள் பல்துறைசார்ந்தவை. அவரது பல்துறைப்புலமை, தேடல் சிந்தனை வெளிப்பாடுபற்றி அறிய அவை பலவிதங்களில் வழிகாட்டுகின்றன. மேற்குறிப்பிட்டவாறு நோக்கும்போது சினிமா சார்ந்து அவர் 04 பத்தி எழுத்துக்கள் தந்திருப்பது ஆச்சரியமானது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறியவற்றுள்ளொன்று இனிதுபெற என்ற குறும்பட அனுபவம் பற்றியது. அவ்வாறே ஆவணப்படம் ஒன்றும் மற்றொன்றும் என்பதும் அவ்வரிசையில் அடங்குவது. பிறிதொன்று, சமகாலத்து சிறந்த திரைப்படங்கள், ஒளிப்பதிவாளர்கள் பற்றியது. பிறிதொன்று தமிழ்ச்சினிமாவில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பற்றியதும் அறியப்படாத பல படங்கள் பற்றி அரிய தகவல்கள் தருவது 'கல்கி' யில் வரலாற்றுப் புதினமான 'பொன்னியின் செல்வன்' பவனிவரும் நிலையில் இப்பத்தி எழுத்து நன்கு வாசிக்கப்பட வேண்டியதொன்று. ஆக வெவ்வேறு நோக்கிலும் போக்கிலும் தனது சினிமா சார்ந்த எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்துகிறார் சேவியர் (சேவியர் என்பது இவரது இயற்பெயர்)

தமிழில் மொழிப்பெயர்ப்பு இலக்கியங்களின் வரவும் பாதிப்பும் கணிசமானது. இந்நிலையில், மொழிபெயர்ப்பு என்பது மீள்படைப்பா? என்றொரு வித்தியாசமான சர்ச்சைக்குரிய விடயம் பற்றி எழுதுகின்றார். அதில் இலக்கிய உலகம் ஈழத்துத் தமிழ் உலகம், சிங்கள இலக்கிய உலகம் எனப் பல்வேறு உலகங்களில் வலம் வருகின்றார்.

ஈழத்து நவீன இலக்கியம் தொடர்பாக பல்வேறு அவதானிப்புகளிலீடுபட்டு சிந்திக்கத்தூண்டும் பல்வேறு கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றார் சேவியர். ஈழத்து இலக்கியத்தில் பரிசோதனை முயற்சிகள் இலக்கிய

சஞ்சிகைகளும் சர்ச்சைகளும் என்பன மிகப்பெறுமதியான எழுத்துக்கள் அறியப்படாத விடயங்களில் பல வெளிவருகின்றன.

சேவியர். புதுமைப்பித்தன் மீறிய கதை சொல்லும் இலாவகம் என்ற தலைப்பில் ஜெயகாந்தனை அணுக முற்பட்டுள்ளார். இன்னொருபத்தி எழுத்தில் ஈழத்துக் கூத்துப் பற்றிய பதிவு எழுத்தாளர் பதிவுகள் அரிதான சூழலில் அதுபற்றிய தனது அபூர்வமான அவதானிப்புக்களை 'நாளையல்ல-இன்றே' என்ற பத்தி எழுத்தில் தந்துள்ளார். சேவியர்.

ஆக நந்தினிசேவியர் எழுத்தாளர் என்ற விதத்தில் மட்டுமன்றி பத்தி எழுத்தாளர் என்ற விதத்திலும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தடம் பதித்துள்ளார் என்பதில் ஜயமில்லை

உள் மன யாத்திரையில் பயணித்து எழுத்தாளர் சிலரை அம்பலப்படுத்துகின்றார். இன்னொரு பத்திஎழுத்தில் ஈழத்து நாவல் தொடர்பான அனுபவப் பதிவுகளுமுள்ளன. தமிழ்க்கவியின் 'இனி வானம் வெளிச்சிடும்' பற்றியது அவற்றுள்ளொன்று ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளரது ஈழத்துப் போர்க்கலை பற்றிய சிந்தனைகள் ஓரளவு அதனூடாக வெளிப்படுகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழக எழுத்தாளர்களையும் விட்டுவைக்கவில்லை

இலக்கிய விசாரம்

நெடுநாட்களாக மனதில் இருந்த ஒரு கேள்வி இப்போது மிக அவசியமாகப்படுகிறது. இலக்கியத்தில் பிரசாரம்இது எம்போன்ற இடதுசாரி எழுத்தாளர்கள் மீது வைக்கப்படும் குற்றச்சாட்டு. 60பதுகளின் இடதுசாரி எழுத்தாளர்களின் மீது வைக்கப்பட்ட இக் குற்றச் சாட்டுகள்...70பதுகளில் எழுத்துத் துறைக்குவந்த என் போன்ற சிலரிடம் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. மா.ஓவின் ஜெனான் கருத்தரங்கு உரையை பின்பற்றும் எம் போன்றவர்கள் அதற்கு இயைவான படைப்புகளையே செய்யத் தொடங்கினோம். தீவிர அழகியல்வாதிகளும் எமது படைப்புகளை பாராட்டவே செய்தனர். அவர்களுக்குப் பிரசாரப் படைப்புகள் என்ன என்பது தெரியும். சுவரொட்டிப்பாங்கான அல்லது சுலோகங்களை முன் வைக்கும் படைப்புகளோடு எம் படைப்புகளை ஒப்பிட்டுப் பேசினார்கள். ஆனால் இன்று விமர்சனம் என்ற பெயரில் எழுதுகின்ற சிலர் ...எனது படைப்புகளை பிரச்சாரம் என்று கூறுகிறார்கள்.

பிரச்சாரம் என்றால் என்ன என இவர்களுக்குத் தெரியாது அல்லது கலைத்துவம் என்றால் என்ன என்று இவர்களுக்குத் தெரியாதென்றே நினைக்கிறேன். மாக்கிம் கோர்க்கியின் தாய் நாவலை இவர்கள் பிரச்சாரம் என்றுதான் கூறுவார்கள். ஏனெனில் மாக்கியம் அவர்களுக்குப் பிரச்சாரம். தமிழ்த் தேசியம் பேசும்..அல்லது தமிழரின் போராட்டங்களைக் கூறும் படைப்புகளை இவர்கள் எவ்வாறு பார்க்கப் போகிறார்கள். எனது அயற்கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கதையை அது வெளிவந்த 70பதுகளிலேயே பிரச்சாரமில்லாத நல்ல கதையென்று கூறிய விமர்சகர்களை கண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இப்போது அதனைப் பிரச்சாரம் என்கிறார்கள். பிரச்சாரம் என்பவர்களுக்கு எனது சிறிய வேண்டுகோள் ... முதலில் பிரச்சாரப் படைப்புகளை வாசிப்புகள் அதன்பிறகு அதனோடு நாம் படைப்புகளை ஒப்பிட்டுப் பேசுங்கள். உங்கள் பார்வைகளை சிறிது விசாலியுங்கள். அதன்பிறகு கருத்தாடுங்கள். இது எனது அன்பான கோரிக்கை.

-நந்தினிசேவியர்-

A. KUSHAN
FR. EDLANE
ANANDAPUR
TRAVCO

LUXMI
EDUCATION CENTRE

LEC

ENROLLING NOW
2022 / 2023

**REGISTER
NOW**

www.leconline.co.uk

0208 573 0368

07852 810 285

WHAT WE OFFER

01.

KS1 & KS2
Maths
English
Science

02.

KS3 & KS4
Maths, Physics
Chemistry,
Biology
Maths

03.

KS5
Puremaths
Mechanics
Statistics
Physics
Chemistry

Luxmi Education Centre, 101A Blyth Road, Hayes, UB3 1DB.
Web: www.leconline.co.uk Tel: 0208 573 0368

LEC Digital Designs

அற்புதமான அழகுமிகு
வடிவங்களில் குறைந்த
விலையில்
நிறைந்த சேவையினைத் தருவது
வெஸ்டேர்ன் ஜுவல்லர்ஸ்.

WESTERN JEWELLERS

Wembley Branch:
5, Plaza Parade, 29-33 Ealing Road,
Wembley, HA0 4YA

**SPECIALISED IN 22^{CT} GOLD,
WHITE GOLD, PLATINUM &
DIAMOND JEWELLERY**

Tooting Branch:
230 Upper Tooting Road
London, SW17 7EW

FIRST JEWELLERY SHOP IN UK

SILK EMPORIUM

122 Upper Tooting Road
London, SW17 7EN

WWW.WESTERNJEWELLERS.COM
TEL : 020 8903 0909